

SKRIVEN AV:

Måns Östberg
Stefan Liedén
Sanna Dahlin
Jennifer Jansson
Louise Matsson
Jonas Lundin
Hanna Samuelson
Caroline Bouzi
Martin Alexandersson
Malin Fuglesang
Per Brävander
Richard Asztalos
Kati Engel
Marie-Louise Alvebratt

Karaktärer

Gud

Allsmäktig men förvirrad, disträ, fåfång och fjollig. Han är upptagen med att tänka på hur fantastiskt det ska bli i framtiden med alla miljarder beundrare och orkar inte fokusera på nuet. På grund av det fattar han oengagerade och förhastade beslut hela tiden. Modemedveten och byter kläder ofta.

Inom honom finns en osäkerhet, detta visar sig inte på vanligt sätt utan enbart i hans ointresse. Han lurar sig själv. Svåra beslut blir för mycket och han lägger fokus på något han förstår, som dessutom är lättamt.

Han har gjort detta så länge att han inte längre reflekterar över detta, utan skjuter bort alla tankar och skuld i en blinkning.

När han blir påmind om ett problem slåss han med sitt inre och försöker samtidigt avfärda situationen snabbt.

Ärkeängel 1: Lucia

Lucia (blir omdöpt till Lucifer på slutet) är guds högra hand. Hon vill gärna syssla med de viktiga sakerna men tvingas vara guds sömmerska, massös, kock etc. Lite som askungen.

Får bara en massa larviga uppdrag. Lucia är i själva verket den som har de stora idéerna. Gud snor dom till hennes stora förtret. Lucia tappar lätt humöret och får svårare och svårare att kontrollera sin irritation och senare sin ilska. Varje gång hon får en befallning så blir hon lite mer bitter.

Lucia vill ta över makten och tror hon kan det bara hon får tag i kunskapens äpple. Men hon kan själv inte ta äpplet eftersom hon alltid måste vara nära gud. Hon får Eva att springa hennes ärenden.

Hon gillar eld, lite oskyldigt i början sen allt värre pyromaniska tendenser.

Tar vart tillfälle i akt att hacka på Gabriel. Dom gnabbas som syskon ungefär.

Vet om sin plats. Står ut enbart med hoppet om att kunna påverka. Vid vart misslyckande tvingas hon lägga en kraftstöt för att bygga upp sitt hopp om att någon gång få skapa en förändring. Detta ständiga upprepande gör henne nästintill manisk i sin kamp. Hon visar aldrig upp sin frustration för gud eller någon annan eftersom hon får utbrott för den negativa energin genom elden. Det krävs större och större eld för att kväva den större och större energin.

Eva

Eva är en blåst fjortis. Självsäker, har alltid rätt. Lite alternativ/new age. Stor djurvän.

Vill ha Adam. När hon inte får för gud så blir hon inlurad i en pakt med Lucia om att ge henne äpplet för att få Adam. Under spexets gång så blir hon mer och mer upprorisk och tonårsrebellisk mot gud.

Oerfaren och därför lite naiv, men inte lika mycket som Adam. Väldigt liten tonårstjej, väldigt flickig överhuvudtaget, tycker om rosa etc

Har gärna en slangbetoning i sina repliker. Tror alltid starkt på sina orsaker, även om de är dumma, har aldrig gjort ett misstag och tycker därför att hon har rätt.

Vill ha fred, kärlek och vegetaritet på jorden. Alla är värda lika mycket, maskar är också människor, även fast de är äckliga.

Adam

Glad, positiv och nyfiken med sjukt dålig simultanförmåga. Kan inte koncentrera sig på mer än en sak i taget. Tappar det han håller i om någon böjar prata med honom. Dyrkar gud och följer hans minsta vink, gud är Adams stora förebild. Blir lätt imponerad av Guds idéer och nycker. Han försöker stå och röra sig som Gud, härmar det han säger men det blir ofta fel. Han både misstolkar och uttalar fel. Lite av en pojke från landet som försöker hänga med, försöker klä sig och se ut som gud.

Ständigt hungrig. Vill ha Eva, men tror att han måste hitta kunskapens frukt först.

Ganska dum, fattar inte så mycket.

Ärkeängel 2: Gabriel

Gabriel är man med stora författarambitioner (gravallvarlig, kolerisk, depressiv, totalt utan självdistans, Lars Norén, Ingmar Bergman), men med skrivkramp. Han är guds krönikör för att gud vill föreviga sina dåd till eftervärlden. Gabriel vill dock skriva den stora kärleksromanen och vantolkar och försöker ändra händelseförloppen så de passar hans romanidéer. Manipulerar Adam och Eva. Det visar sig att det stora verk han vill skriva är en kioskroman. Han får gärna låna uttryck från den allra billigaste kiosklitteraturen.

Gabriel regisserar folk och spär på alla konflikter och far med osanning för att skapa drama.

Tar varje tillfälle i akt att hacka på Lucia. Dom gnabbas som syskon ungefär.

Syndafallet – Första kapitlet**syn 1:1**

På scen: Kör, dansare, Gabriel, Gud

Prylar på scen: Dansarnas fjädrar och det Gud trollar fram. I väntan på låttextern preciserar vi inte närmare just nu.

Sceninnehåll: Gud ska presenteras som skaparen. När låten är sjungen ska man förstått att skapelsen nästan är klar.

Allt börjar med att spexdirectrisen säger "Varde Spex". Kören kommer in som Gospelkör. Gabriel och dansare kommer in som änglar och sjunger första delen av skapelseberättelsen och Gud som också kommit in, skapar världen i bakgrunden. Dansarna är klädda lite Las Vegasinspirerat. Saker som skapas på bakfonden får lysas upp först då det omnämns i texten. Dansarna kan ha fluffiga Las Vegasshowsofjädrar (som dom kan gå med/hålla bakom ryggen från början) och dölja djur och dylik som dekoren ställer fram och när gud skapar dom rycker dom undan fjädrarna på Las Vegasmaner (ta-daa). Kören och dansarna tar till vingarna och flyger ut.

syn 1:2

På scen: Gabriel, Gud

Prylar på scen: Gabriels skrivattiraljer

Sceninnehåll: Gud och Gabriel presenteras. Det ska framgå att Gabriel har stora konstnårsambitioner som inte uppfylls och att Gud är ganska fjollig och fåfång.

- Gabriel tänker högt.*
- Gabriel Och Gud gick fram till det daggfuktiga tornrummets skottglugg och blickade ut över horisonten där himlen mötte havet i en passionerad kyss av... *Gud avbryter*
- Gud Nej, nej, nej Gabriel, du kan ju inte bara hitta på sagor om slott. Skriv ner det som det hände och att jag såg att det var gott.
- Gabriel Men Gud, att allt är gott ger ju ingen ångest, ingen existentiell smärta. En sån värld skulle betyda döden för mitt konstnärshjärta.
- Gud *Gud lyssnar inte riktigt.*
Alla kommer att läsa böckernas bok, min självbiografi.
Mina framtida fans kommer att dyrka mig och mitt geni.
- Gabriel *Uppgivet, frustrerat.* Att skapa konst för att bli läst är bara banalt. Jag skapar konst för att få nobla priser, inte betalt.
- Såhär; JR höll upp sin Jim Beam i det av is frostiga glaset. Sprickorna som framträdde i isbitarna återspeglade hans sargade barndom... *Gud avbryter*
- Gud Du får konstla dig hur du vill på din lediga dag.
Men min krönika ska skildra mitt verkliga, perfekta jag.
- Gabriel *Upprivet.* Du kväver min konstnärssjäl. Ske din vilja, så och i orden.

syn 1:3

På scen: Gabriel, Gud

Prylar på scen: Gabriels skrivattiraljer

Sceninnehåll: Guds längtan att bli beundrad ska framgå. Man ska också börja begripa att Gabriel inte är så finkulturellt konstnärlig som han själv tycker. Viktigt att Gud här etablerar sitt sätt att kalla på Lucia, ett sätt han kommer att använda genom hela spexet.

- Gud Vilket artistnamn borde jag ta?
Tror du mina fans gillar Jehova? Shiva eller Allah?
Nej jag vet; the Terminator!
- Gabriel *Tveksam. Nja...*
- Gud *Sträcker fram handen och presenterar sig. The Artist formerly known as Prince.*
- Gabriel *Gabriel blir lite engagerad, hans konstnärliga omdöme efterfrågas.
Kanske något laddat, mer estetiskt ...
Darth Vader eller Sauron vore poetiskt. Nu går det upp ett ljus för Gabriel, han blir exalterad. Jag har det, nu vet jag precis!*
- Gud *Gud har slutat lyssna och tittar på sina naglar.
Aaah, en bruten nagel, nu är det kris! Ropar ut mot kulisserna. Lucia!! Klappar uppfordrande i händerna.*

syn 1:4

På scen: Gabriel, Gud, Lucia

Prylar på scen: Tändare, nagelfil

Sceninnehåll: Lucia ska presenteras som sansad, vettig och klok men uppskattad och hunsad. Att hon och Gabriel är gamla fiender ska också framgå.

Lucia	<p><i>Lucia kommer in. Som Askungen. Ja, ja jag kommer! Hon och Gabriel får syn på varandra. Hon stannar upp och dom hälsar kyligt på varandra. Gabriel.</i></p>
Gabriel	<p><i>Lucia. Synar henne uppifrån och ner. Din figur ser annorlunda ut. Verkar uppskattande, som en komplimang. För mycket choklad sen vi gjorde slut? Nedlåtande, det var ingen komplimang.</i></p>
Lucia	<p><i>Vår skillsmessa är det bästa som hänt i år! Men du kanske skulle testa choklad? Jag har hört att det hjälper mot Comviq-hår. Gabriel kollar frågande på henne och hon förklarar.</i></p> <p><i>Du vet, med dålig täckningsgrad? Lucia vänder sig till Gud som sträckt fram handen. Hon börjar motvilligt och uppgivet fila hans naglar. Gabriel känner diskret efter om han börja bli flintskallig. Jag har börjat fila lite på en utvecklingsplan för skapelsen.</i></p>
Gud	<p><i>Har inte lyssnat. Jag har en plan, du ska få lägga upp den här skapelsen. Pekar på sin toga. Sen du vaxade mina tår är dom helt underbara. Nu tål dom att visas upp för min beundrarskara.</i></p>
Lucia	<p><i>Synbart irriterad. Kan du inte hitta nån kerub att besvara med de'? Trots min fåniga ljuskrona är det ärkeängel jag é.</i></p>
Gabriel	<p><i>Snarare ärkenöt. Lucia och Gud ignorerar honom</i></p>
Gud	<p><i>Den där ljuskronan har du för att du är ljusbringare.</i></p>
Lucia	<p><i>Jag är ämnad för större ting än att lägga upp kläder och vara din springare.</i></p>
Gud	<p><i>Ja, du kan få sy en helt ny toga, en lavendelblå. Lucia sväljer sin förtret. Gabriel ser detta.</i></p>
Gabriel	<p><i>Elda inte upp dig, du blir så lätt utbränd då. Lucia ser ut att minnas något trevligt. Hon slutar fila och drömmer lite.</i></p>

syn 1:5

På scen: Gabriel, Gud, Lucia

Prylar på scen: Nagelfil

Sceninnehåll: Här ska det framgå att det är Lucia är den som har de goda idéerna och att Gud har dom dåliga. Men Lucia har en motsägelsefull affinitet för eld som ska börja framtona. Gabriels drag åt Lars Norén-hållet med ångest och smärta som ideal för konst ska också framgå.

Gud	Lucia! Fila!
Lucia	<i>Muttrar med återhållen ilska.</i> Om du bara skapat världen som på mitt sätt så skulle naglar inte behöva filas titt som tätt.
Gud	Ha! Dina idéer, som den om ozonlagret, är inget att ha. medan den som gav alla hår i rumpan, det var ja'. Darth Vader. <i>Till Gabriel</i> Byt till Darth Vader.
Gabriel	<i>Mumlar.</i> Sök och ersätt alla, Darth Vader.
Lucia	Utan ozonlagret hade alla behövt stanna inomhus. Bara för att du var tvungen att skapa ultraviolett ljus.
Gud	<i>Lyssnar inte riktigt.</i> Jag, Bert Karlsson...
Gabriel	<i>Suckar.</i> Sök och ersätt Bert Karlsson.
Gud	Jag, Bert Karlsson, skapade mammutarna, riktiga överlevnadsmaskiner. Dom kommer att klara sig betydligt längre än dina små kaniner.
Gabriel	<i>Till Lucia.</i> Dina idéer är alltid dåliga och irriterande, som att skapa en ny värld när den gamla var så inspirerande. Full av ondska, skräck, ångest och konflikter. Jag lider av att skriva krönikor och aldrig få skriva dikter. Dina idéer andas konstnärsförakt.
Lucia	Konst måste lidas fram, det har du ju sagt.
Gabriel	Det har jag aldrig sagt. Nu hittar du på.
Lucia	Nehe, vid frukosten för exakt fem veckor sen sa du så. <i>Gabriel tystnar, räknar på fingrarna. Lucia har vunnit denna lilla dust. Gabriel går av scen mumlandes.</i>
Gud	Jag har bestämt att mina idéer alltid bringar gott åt alla.
Lucia	Så, var det särskilt genomtänkt att göra istiderna så kalla?
Gud	<i>Bortförklarande.</i> Jag behövde en hink med is till champagnen. <i>Lucia visar irritation.</i>
Lucia	Och jordbävningarna?
Gud	<i>Njutningsfullt.</i> Massagesång! <i>Lucia mer irriterad.</i>
Lucia	Och tornados?
Gud	<i>Fåfångt.</i> Det är så snyggt när vinden leker i mitt hår. <i>Gud nynnär på "fångad av en stormvind" och dansar som Carola.</i> <i>Lucias irritation stiger.</i>
Lucia	<i>Nu är hon nästan desperat.</i> Men hagel då, vad skulle det vara bra för? Massagedusch eller vaddå?

Gud Det hade jag inte tänkt på.
Massageduschar är ju helt fenomenala!
Lucia sliter nästan sitt hår.

Lucia *Mycket upprörd, skriker nästan så att Gud faktiskt reagerar på hennes ton.*
Dina idéer är rent katastrofala!

Gud Men skogsbränderna är ju dina.

Lucia *Genast mer positiv. Men skogsbränder är vackra, och fina, och bra för skogens ekosystem, och vackra och alldeles... alldeles underbara. Som Askungen.*
Låtställe: Gud och Lucia gnabbas om dåliga idéer, Lucias pyromania.

syn 1:6

På scen: Gud, Lucia

Prylar på scen: Attgöralista, tändstickor

Sceninnehåll: Lucias vilja att skapa jorden som hon vill ha den manifesteras i att hon försöker få Gud att göra världen bättre,

Gud drar sig undan mot bakre delen av scenen.

- Lucia *Indignerat. Jag, en ärkeängel som guds passopp. Om det bara kunde få ett stopp
Börjar under replikens gång att försöka tända tändstickor.
skulle jag kunna skapa världen som jag vill ha den.
Men mina idéer hörs inte genom ironiskt den gudomliga tiraden.
Jag måste finna nåt annat sätt
att styra honom rätt.
För han lyssnar inte på mina råd.*
- Gud *Vad är nästa punkt på listan? Vad blir mitt nästa hjältedåd?
Lucia lyckas tända en tändsticka och tycks få en idé.*
- Lucia *Tar fram Attgöralistan och läser högt för sig själv. Finna bot mot bakfylla efter fest. Läser upp högt inför Gud. Finna bot mot böldpest! Visar tydligt hur hon korrigerar listan.*
- Gud *Ser uttråkad ut. Åh, vad tråkigt, stryk den!*
- Lucia *Kollar nästa punkt på listan och läser för sig själv. Badda pannan mot uttorkning. Läser högt inför Gud. Rädda pandan från utrotning. Visar tydligt hur hon korrigerar listan.*
- Gud *Suckar högt. Åhhh, nästa...*
- Lucia *Kollar nästa punkt på listan och läser för sig själv. Noppa den generande hårväxten. Läser högt inför Gud. Stoppa den skenande växthuseffekten. Visar tydligt hur hon korrigerar listan.*

syn 1:7

På scen: Gud, Gabriel, Lucia

Prylar på scen: Träd med äpple, Attgöralistan.

Sceninnehåll: Äpplets centrala roll etableras. Ingen får äta av det. Ingen utom Gud vet vad det egentligen innehåller, men Lucia blir övertygad om att all makt fås av den som äter äpplet.

- Gud *Röpar. Gabriel! Gabriel kommer in. Det här var inte bra. Du har inte skrivit listan som jag sa! Pekar på listan Lucia har i handen.*
- Gabriel *Oförstående. Men... Hinner inte längre.*
- Gud *Till Lucia. Släng bort den, den måste kasseras! Lucia ser plågad ut men håller ändå kvar i listan. Ta hand om äpplet istället, det behöver poleras!*
- Lucia *Vilket äpple?*
- Gud *Det äpplet! Pekar mot äpplet.*
- Lucia *Säger bestört. Vilken jubelspexidiot som helst kan väl lösa ett sånt futtigt problem? Visar tydligt att hon menar Gabriel. Jag hade tänkt balansera regnskogens ekosystem.*
- Gabriel *För dig är balansera ett ekosystem lite för komplicerat. Gör nåt du kan, se till att Guds gamla äpple blir polerat?*
- Gud *Det här äpplet är unikt, skapat av mig, Don Juan. Detta är kunskapens frukt minsann.*
- Lucia, Gabriel *Klart intresserade. Kunskapens frukt?!*
- Gud *I äpplet finns all väsentlig kunskap, skapandets kraft.*
- Gabriel *Då tar jag en tugga mot den skrivkramp jag haft. Tar ett steg mot äpplet.*
- Gud *Säger med skärpa och bestämdhet (våldigt olikt hans normala tonläge) Stopp, äpplet får bara jag, Voldemort, konsumera.*
- Gabriel *Säger bedjande. Men mitt konstnärliga skapande måste jag få kultivera.*
- Gud *Ditt konstiga skapande är inget äpplet åtgärdar. Det innehåller kunskapen att skapa världar. Lucia skiner upp och blir intresserad.*
- Gabriel *Gabriel tappar synbart intresset. Jasså, ja då spelar det ingen roll.*
- Lucia *Ge mig en tugga så kan jag ta kontroll över allt det trista på din långa lista.*
- Gud *Nej.*
- Lucia *Men då kan jag...*
- Gud *Upprörd. Nej, detta är mitt dekret: Ingen får ta del av äpplets hemlighet.*

syn 1:8

På scen: Gud, Gabriel, Lucia

Prylar på scen:

Sceninnehåll: Lucia får Gud att inse att världen kräver engagemang, något som han inte riktigt har, han vill bara bli beundrad. Gud stjälar Lucias idé vilket irriterar henne och Gabriel strör salt i såren.

- Lucia Du ska bestämma allting själv, okej, då har jag några små beslut att ta för dig: Ska renarna vandra norrut imorgon eller ida'? Och hur stor ska Värmlands vargpopulation va'?
- Gud *Uttråkad igen.* Trååkigt, med såna beslut får jag aldrig något kändisrenommé. Dom kan titta på mitt fina norrsken, räcker inte de'? *Gör en svepande rörelse med handen över himlen.* Borde vi inte ha lite mer rött eller blått?
- Lucia Vargar är färgblinda, så ingen skulle märka nåt.
- Gud Jo, mina fans!
- Lucia Men du har ju inga fans.
- Gud Jag har en fanclub!
- Lucia Utan medlemmar!
Jag har en idé, eftersom inga fans finns kan du skapa nåra
Låt dom ta hand om jorden och alla små beslut du finner svåra.

syn 1:9

På scen: Gud, Gabriel, Lucia, Eva, Adam

Prylar på scen: Fjädrar

Sceninnehåll: Människorna skapas, Eva först i något som mest liknar ett nummer ur en Las Vegasshow.

- Gud** Jag har en *ännu* bättre idé.
Nu sätter vi igång showen.
Änglar med Las Vegassolfjädrarna kommer in. Orquestern spelar Las Vegasmusik. Showstämning.
Gud visar sina tomma händer. Inget här, inget där.
Trumvirvel. Hokus pokus filiookus. *Gud gör en magisk gest åt höger sceningång.*
Eva kommer in ifrån vänster i en rökpuff.
Eva är alldeles nollställd, uttryckslös. Klädd i fikonlöv och har svans.
Exalterat. Skåda min och endast min idé.
Eftersom inga fans fanns har jag skapat en prototyp för nåra.
Jag låter dom ta hand om jorden och alla små beslut som är så svåra.
Lucia irriteras av idéstölden.
- Gabriel** *Skriver skadeglatt. Lucia stod handfallen inför guds kreativa geni.*
Lucia blänger argt på Gabriel.
Hon blott förundrades över Guds vackra, graciösa, stiliga, ståtliga, grandiosa,
Gabriel försvinner in i sin egen skapande värld. skinande, glänsande, lysande, glittrande, kubistiska skapelse.
- Gud** Lite för många ord där,
skriv såhär:
Jag, Ozzy Osbourne, skapade henne till min avbild och att jag såg att det var gott.
- Gabriel** *Gabriel drar sig undan muttrandes. Din vilja är min tvångströja. Suckande. Sök och ersätt Ozzy Osbourne.*
- Lucia** *Lucia tar i Evas svans.*
Det var ju ingen vidare avbild, du har ju ingen svans.
Man skulle ju kunna tro att hon är släkt med en schimpans.
- Gud** *Gud rycker av svansen. Nej, vi gör något annat med den.*
Trumvirvel. Gud håller upp svansen och änglarna döljer den med solfjädrarna.
När trumvirveln slutar och solfjädrarna rycks bort står Adam där. Adam är väldigt lik Eva, uttryckslös.
Gud och änglarna bugar och tackar för applåderna. Sen går änglarna ut och musiken tystnar.

syn 1:10

På scen: Gud, Gabriel, Lucia, Eva, Adam

Prylar på scen:

Sceninnehåll: Från början ha människorna inga karaktärsdrag alls. Här ges dom en massa motstridiga lite av en slump då Gabriel och Lucia försöker övertrumfa varandras förslag. Lucia inser att detta kommer att leda till problem och förfasas åter över Guds obetänksamhet.

Gud	<i>Exalterat. Jag är ett geni! Skåda skapelsens krona! Adam och Eva står stilla en liten stund, tysta, nollställda. Lite otåligt. Men kom hit. Adam och Eva går mot Gud i takt och stela som robotar. Men säg nånting då! Nåt kul!</i>
Adam, Eva	<i>Med tomma entoniga stämmor. Skoskav.</i>
Gud	<i>Men, vad tråkiga dom är. Byt frisyr. Gud tar av dom deras identiskt lika peruker. Gud har redan tröttnat på dom. Äh, ta bort dom.</i>
Gabriel	<i>Nej låt mig göra dom lite intressantare. Ge dom lite ångest.</i>
Gud	<i>OK. Knäpper med fingrarna, Adam och Eva ser genast ångestfyllda ut.</i>
Lucia	<i>Nej, ge dom lite harmoni. Gud knäpper med fingrarna och Adam och Eva ser genast harmoniska ut.</i>
Gabriel	<i>Ge dom hat. Hädanefter knäpper gud med fingrarna efter varje önskning och Adam och Eva spelar upp tillstånden. Allteftersom fokuserar Gabriel och Lucia mer på att övertrumfa den andre, dom närmar sig varandra tills dom står öga mot öga.</i>
Lucia	<i>Kärlek.</i>
Gabriel	<i>Sorg.</i>
Lucia	<i>Glädje.</i>
Gabriel	<i>Rädsla.</i>
Lucia	<i>Mod.</i>
Gabriel	<i>Girighet.</i>
Lucia	<i>Generositet.</i>
Gabriel	<i>Högmod.</i>
Lucia	<i>Ödmjukhet.</i>
Gabriel	<i>Lust.</i>
Lucia	<i>Oskuldsfullhet.</i>
Gabriel	<i>Frosseri.</i>
Lucia	<i>Måttfullhet.</i>
Gabriel	<i>Vrede.</i>
Lucia	<i>Mildhet.</i>
Gabriel	<i>Lättja.</i>

Lucia Flit.

Gabriel Avund.

Lucia Storsinhet.

Gud *Avbryter.* Jaja, nu har dom fått alla era påfund.
Jag behöver vila tummen en stund.

Lucia *Förvånad och upprörd.* Gav du dom alla dessa motstridiga känslor och plikter?
Det kommer leda till grava inre konflikter.

Gabriel *Positivt överraskad.* Det är ju lysande!

Gud Nu är det min tur. *Pekar mot Adam.* Du ska vara...
Tankepaus.
Till Gabriel och Lucia. Kom med förslag då!

Lucia Om dom ska kunna sköta jorden så måste dom kunna koncentrera sig på en sak
i taget.

Gud *Pekar på Adam.* Du ska bara kunna göra en sak åt gången.
Lucia förfasas.

Gabriel Mitt bland alla självmordstankar måste han ha aptit på livet.

Gud *Mot Adam.* Du ska alltid vara hungrig och du ska äta alla djur.

Lucia Nej, då blir ju alla djur utrotade.

Gud *Mot Eva.* Du ska vara vegan.

Gabriel Jag tycker att dom ska vara lite labila, som i puberteten.

Gud *Mot Eva.* Du ska alltid vara fjorton år till sinnet, och avsky överheten.

Lucia Med alla dessa ogenomtänkta egenskaper kommer dom att avsky dig.

Gud *Trotsar Lucia och säger mot Adam.*
Du ska fascineras av allt jag gör och dyrka mig. *Nöjd med sig själv.*
Sådärja, det får väl räcka! Nu kan ni börja leva. *Rimmar på eva*
Gå och sköt jorden, hörnini två... tjejen och killen. *Det märks att han inte vet
vad han ska kalla dom.*

syn 1:11

På scen: Gud, Gabriel, Lucia, Adam, Eva

Prylar på scen:

Sceninnehåll: Människorna får sina namn lite av en slump.

Lucia Ja, vad ska dom heta? *Hon åsyftar Adam.*

Gud *Gud lyssnar inte, han har upptäckt lite damm på togan och utbrister; Aa, damm!*

Lucia *Lucia suckar över Guds oengagemang men fortsätter. Jaha, Adam. Och hon?*

Gud *Återfår uppmärksamheten lite och frågar; Eh va?*

Gabriel *Basunerar ut samtidigt som han noterar; Och Gud döpte i sin outgrundliga visdom människorna till Adam och Eva.*

Lucia *Sarkastiskt. Outgrundlig var ordet.*

syn 1:12

På scen: Gud, Gabriel, Lucia, Adam, Eva

Prylar på scen:

Sceninnehåll: Adam och Eva visar upp sina personligheter, etablerar sitt förhållande. Det slutar med att dom ska få styra världen.

Lucia	Hälsa på varandra nu.
Adam	<i>Står helt stilla när han pratar. Hej. Sträcker sen fram handen. Jag heter Adam, vad heter du?</i>
Eva	<i>Kastar sig i hans armar. Åh Adam, vad gullig du är. Uttalar r så att det rimmar på här</i>
Adam	<i>Stilla och stel. Tack. Kramar sedan om Eva. Stannar upp. Men du är nog den gulligaste här.</i>
Eva	Jag gillar kramisdjur, gör du det me'?
Adam	Jag vet inte, hur smakar de'?
Eva	Men hallå liksom, man ska inte äta dom.
Adam	<i>Oförstående. Inte äta? Men jag hade ju tänkt bjuda dig på supé.</i>
Eva	Åhhhhh!
Adam	Ja, med rådjursadel, helstekt kanin och lammfilé.
Eva	<i>Tror att han skojar. Neeej, du skojar.</i>
Gud	Nu räcker det.
Adam	<i>Släpper Eva och säger entusiastiskt. Ja, nu räcker det.</i>
Gud	<i>Smickrad. Jag, kakmonstret, har skapat er för att ni ska beundra mig.</i>
Lucia	<i>Påminner lite smått ironiskt. Och så var det en till liten grej. Ni ska ta hand om jorden också.</i>
Gud	<i>Utan att antyda att Lucia just sagt det. Och ni ska ta hand om jorden också.</i>
Adam	<i>Entusiastiskt och förundrat. Ta hand om jorden.</i>
Gabriel	<i>Skriver. Gud sade: Människorna ska ta hand om Jorden. Uttala "de" i "sade" så det låter bibliskt. Lucia slogs av häpnad och vördnad för Gud av de visa orden. Lucia blir irriterad.</i>
Gud	<i>Byter fokus, klappar i händerna och säger med samma tonfall som förra gången. Lucia! Det är dags för min bicepsträning. Lucia börjar irriterat lyfta Guds ena arm upp och ner.</i>

Syn 1:13

På scen: Gud, Gabriel Eva, Adam, Lucia

Prylar på scen:

Scen innehåll: Adam och Evas djupa kärlek för varandra ska framgå. Deras kunskapstörst ska också väckas.

Eva och Adam står i förgrunden. Gud och Lucia är upptagna med träning och Gabriel sitter och skriver. Adam och Eva flyttar sig närmare varandra under scenen och ser varandra djupt i ögonen, håller varandras händer.

Eva Åhh, Adam, du och jag på jorden, vad mysigt vi ska få.
Föräldrafritt i kuddrummet, vår egen lilla vrå.

Adam Det ska bli kanon, vi blir kungar
Och jorden ärvs av våra ungar.
Dom tittar kärleksfullt på varandra och man ska förstå att de vill ha varandra utan att vi stavar ut det.

Låtställe: Adam och Eva kärlekssång

Eva Det blir vi som bestämmer, va' hått! *engelskans "hot"*
Men *vad* ska vi bestämma för nå't?

Adam Ehhh inte vet jag, jag går bet.

Eva *Insikten slår henne.* Asså hur ska vi kunna styra jorden, vi som inget vet?
Om vi kunde fixa lite kunskap skulle det underlätta.

Adam Vi frågar Gud, han kan berätta.

syn 1:14

På scen: Gud, Adam, Eva, Lucia, Gabriel

Prylar på scen: Guds skrifter,

Sceninnehåll: Utan att riktigt tänka sig för drar Gud undan mattan för den framtida mänskligheten genom att separera Adam och Eva.

- Adam *Till Gud: Du som kan allt, Gud blir smickrad. hjälp oss nu! Hur blir vi lika kunniga som du?*
- Gud Ni kan söka kunskapen i mina publikationer. Där finns tips för alla situationer. Vänta ska jag hämta.
Till lucia: Hämta mina urkunder. Klappar uppfordrande i händerna.
- Adam *Entusiastiskt. Hämta hans urkunder. Gud står nära någon byxa och pekar. Lucia tar skrifterna som ligger jättenära Guds hand och ger dem till Adam och Eva. Adam och Eva börjar bläddra. Adam fascinerat, Eva skeptiskt.*
- Gabriel *Skriver. Lucia fick uppbåda hela sin koncentrationsförmåga och genom ett under, lyckades hon till sist finna Guds heliga urkunder.*
- Eva Det här är ju ba' bilder på dig i fula kläder, hallå! Farsan, det här lär vi ju oss inget på.
- Gud Ni förstår inte storheten i mina himmelska bedrifter. Ni måste ägna all tid åt att studera mina heliga skrifter.
- Adam *Han börjar prata och tappar skriften. Ja vi ska ägna all tid åt att studera dina skrifter.*
- Eva *Adam och Eva närmar sig varandra och ser varandra i ögonen och tar varandras händer. Då kan vi ju ha ett sjukt aktivt studentliv, med jubel, spex och sång. Vi kan plugga ihop framför öppna eldar Lucia skiner upp. och kramas natten lång och...*
- Gabriel Ja ja jaa. *Gud avbryter.*
- Gud Nej, nej, nej, inga distraktioner. Ni ska leva separat. I fattigdom, lydnad och celibat.

syn 1:15

På scen: Adam, Eva, Gabriel, Lucia, Gud

Prylar på scen: Munk- och Nunnedräkt

Sceninnehåll: Adam och Eva skickas att gå i kloster. Dom får munk- respektive nunnedräkter. Deras avsked av varandra är smärtsam.

Adam	<i>Han försöker men kan inte vara entusiastisk, låter mest modstulen. Yipeeee.</i>
Gabriel	<i>Desperat. Men det blir inget drama utan mänsklig interaktion. Min bok kommer inte att få en enda bra recension.</i>
Eva	<i>Besviket. Idiot! Vaffö är det bara du som får ha kul här?! Eva vänder sig surt om med armarna i kors och sparkar på något.</i>
Adam	Men han är ju allsmäktig, säg inte sådär!
Eva	<i>Surt. Whatever, han är en idiot ändå.</i>
Gud	Vilka dystra miner, men här ska ni få. Jag ska ger er varsin fin dräkt! I min portfolio finns det säkert nåt som passar perfekt. <i>Han pekar med fingret mot Edens ljusa mur och ett bildspel börjar. Det visar bilder på Gud i allehanda uniformer, till exempel polisuniform, brandmannadräkt, flygvärdinna, playboybunny eller vad vi nu kan få tag i. Han fastnar för en munk- och en nunnedräkt. Han kommenterar uniformerna, men de replikerna skriver vi när vi vet vilka uniformer det blir. När han bestämt sig kanske han kan öppna han ena sidan av sin toga, men där hänger Rolexklockor. Fel. Han öppnar den andra sidan och plockar fram munk- och nunnedräkterna. Det andra alternativet är att skickar Lucia när han bestämt sig. Till Adam: I den här bruna färgen som framhäver dina ögon blir du spektakulär. Till Eva: Och du kommer att bli vackrast av alla kvinnor i den här.</i>
Lucia	<i>Uppgivet. För det finns ju så många fler. Moloket tar Adam och Eva på sig sina respektive dräkter, fattar varandras händer, ser varandra i ögonen och backar åt varsitt håll av scenen.</i>
Gud	Sura inte mer. Koncentrerad Lydnad Och Systematiskt Tankearbete Erfordrar Ro. <i>Orden projiceras på skärmen samtidigt som han säger dom. Ett ord på varje rad så att ordet kloster bildas lodrätt. Jag, Barbastark, har bestämt att ni ska gå i tittar på bilden och funderar kloster!</i>
Adam	<i>Stannar medan han pratar. Hej då min älskade, min tvillingsjäl. Vinkar sedan eftersom han inte kan det heller samtidigt.</i>
Eva	Åh vi som typ va' gjorda för varann, farväl.

syn 1:16

På scen: Gud, Gabriel, Lucia

Prylar på scen:

Sceninnehåll: Gud tycker han ordnat allt och går att ägna sig åt något han gillar. Men Gabriel är inte nöjd, nu kommer ingenting spännande att hända som han kan skriva i sin bok.

- Gud *Nöjd med sig själv.* Så var det problemet löst, helt utan groll.
Hur skulle det gå för världen utan min gudomliga kontroll?
- Lucia *Torrt.* Betydligt bättre.
- Gud Kom nu Gabriel, jag ska skapa snöflingor och det måste dokumenteras
Gud blir lite drömmande.
Dom ska alla vara unika och de måste därför numreras.
Det har jag, Borat, bestämt.
Gud går ut. Gabriel följer nedstämt efter, uppehålls en stund av Lucia.
- Gabriel Sök och ersätt, Borat.
Jag hinner inte ändra ditt namn när du byter var sekund.
Jag får ingen tid att skapa, inte ens en liten stund.
- Lucia *Hon häcklar Gabriel.* Så mycket tid finns inte i världen,
att du skulle hinna skapa nåt med bestående värden.
- Gabriel Att du inte förstår dig på konst är ingen nyhet för mig.
Jag hade säkert vunnit vernissagen förra våren utan dig.
- Lucia *Triumferande.* IKEA:s rittävling för barn var det visst.
Och jag minns klart och tydligt att du kom sist!
- Gabriel *Konstaterande, tycker att Lucia erkänt att det var hon som förstörde för honom.*
I rest my case.
- Gud *Från kulisserna.* Gabriel, snöflingorna! *Gabriel av scen.*

syn 1:17

På scen: Lucia, Ormen

Prylar på scen:

Sceninnehåll: Viktig scen. Lucia har nu hunnit bli så pass indignerad att hon beslutar sig att trotsa Guds förbud och äta av äpplet. Men ormen hinner före.

Lucia

Lucia är ensam kvar på scenen med en tändare som hon försöker tända. Hennes indignation stegras.

Jag står inte ut med Guds korkade idéer mera.

Han skapar saker helt utan att fundera.

Som när han glömde bort att ge ormen ben.

Och trots mina varningar gjorde han den lömsk och gemen.

Någonstans här kommer ormen in och ser sig omkring.

Om jag bara slapp vara hans stylist kunde jag göra vad jag vill.

Då skulle jag kunna skapa världen som jag vill ha den.

Människorna kommer ju tro att det var en slump att världen kom till.

Typ en stor ursmäll, och sen bara va' den.

Om världen styrdes av änglar skulle den bli bättre tusenfalt.

Men när jag smög in ändringar i hans attgöralista strök han bara allt. *Hon lyckas tända tändaren och når toppen av sin indignation.*

Det finns bara en lösning; jag måste äta kunskapens frukt! *pekar mot den utan att titta. Ormen tar äpplet och försvinner.*

Det innehåller ju kunskapen att skapa världar.

Lucia tar några steg mot äpplet men det är borta.

Hon blir utom sig och skriker utan att tänka sig för. Äpplet är borta!

syn 1:18

På scen: Lucia, Gabriel

Prylar på scen:

Sceninnehåll: Gabriel gillar den nya vändningen. Lucia planterar ofrivilligt idén i hans huvud att han kan utveckla sin berättelse genom att påverka verkligheten.

Gabriel *Gabriel stormar in.* Vad är det jag hör, är äpplet försvunnet? Vilket underverk! De dramatiska konsekvenserna kommer göra under för mitt verk.

En helt ny infallsvinkel. *Skaldar.* Jakten på den försvunna skatten, kapitel ett: Harrys son Ford svingade sin slitna läderpiska... *Lucia avbryter.*

Lucia *Argt.* Jasså, din dumma bok skulle bli bättre av de'.

Gabriel Jag får bara skriva saker som hänt så det var det bästa som kunde ske.

Lucia *Misstänksamt.* Så det var alltså du som tog äpplet för att påverka handlingen i din kioskdeckare?

Gabriel Jag har aldrig hört något fräckare!
Men skäll får mig inte att skälva. Själv har jag min själ inget skäl att stjäla äpplet. Självklart var det du själv.
Att du brukar vara uppe och ta en nattmacka det ska gudarna *betonas så man får intrycket att gud känner sig kallad.* veta.

syn 1:19

På scen: Gud, Gabriel, Lucia

Prylar på scen:

Sceninnehåll: Gud blir uppriktigt oroad av att äpplet är borta. Han utfäster en belöning till den som återbördar äpplet för att understryka allvaret.

- Gud *Gud in med afroperuk och runda glasögon. Han sjunger som Ex-Models. Det finns bara en av mig och det är jag, Magnus Uggla.*
- Gabriel Sök och ersätt, Magnus Uggla.
- Gud Vad bråkar ni om nu då?
- Gabriel *Uppspelt.* Jo, äpplet är borta och jag lovar, jag hittar inte på. Det här måste jag väl få skriva ändå?
- Gud *Skärrat, oroad.* Äpplet måste återfinnas till varje pris. Den som hittar det blir rikligt belönad givetvis. Det innehåller ju all väsentlig kunskap.
- Lucia *Ser en chans.* Så sant som jag är ärkeängel ska jag inte vila förrän jag funnit det. *Det syns att hon har en baktanke.* Du kan lita på mig, det vet du väl.
- Gud Och vem ska då trimma mina polisonger? Nej, det får bli Gabriel. *Lucia ilsknar till igen.*

syn 1:20

På scen: Gud, Gabriel, Lucia

Prylar på scen:

Sceninnehåll: Det blir Adam och Eva som får uppdraget att återfinna äpplet.

Gabriel	Denna uppgift är mer än vad min konstnärssjäl tål. Mina händer är inte gjorda för världsliga göromål.
Lucia	För en gångs skull har han rätt. Hans händer kan inte göra nåt på rätt sätt. <i>Gabriel blänger argt på henne.</i> Du skulle kunna ge uppdraget åt Adam och Eva istället.
Gud	Jag har en idé! Jag ska ge uppdraget åt Adam och Eva istället. Adam, Eva!

syn 1:21

På scen: Gud, Gabriel, Lucia, Adam, Eva

Prylar på scen:

Sceninnehåll: Adam och Eva återser varandra, men hindras av Gud och hans ogenomtänkta regler att återförenas. Dom ska hitta kunskapens frukt men får inte reda på vad den heter eller hur den ser ut.

Adam och Eva kommer in från varsitt håll och får syn på varandra. Dom springer mot varandra med utsträckta armar. Adam måste stanna när han pratar.

Eva Åh, Adam.

Adam Åh, Eva.

Gud Stopp med det där. Glöm inte; fattigdom, lydnad och celibat!
Ni ska få ett viktigt uppdrag och måste fokusera för att nå resultat.
Ni ska få en belöning som ni nu bara kan drömma om.

Adam *Glatt.* Som vi bara kan drömma om.

Eva *Också glad.* Asså du är typ våran bästa vän.

Gud Kunskapens frukt är borta och ni måste hitta den.
I den finns all väsentlig kunskap.

Adam Mums, frukt är godis.

Gud Men kom ihåg att ni *inte* får äta av den, för då går det illa för er.
Pekar på Gabriel.
Du får följa med dom och dokumentera allt som sker.

Gabriel *Skanderar.* Och riddarnas rustningar glänste i morgonsolen, fanorna smattrade i vinden där de sprängde fram över heden i sitt sökande efter den heliga frukten...
Gud avbryter.

Gud Nej, nej, nej. Skriv ner det som det utspelar sig och att jag ser att det är gott.
Gabriel blir besviken.

Adam *Som Carlshamns reklam.* Gott gott-i-gott gott.

Gud Lucia, *klappar i händerna.* det är dags för peeling.
Gud går av scen och Lucia lommar efter.

syn 1:22

På scen: Gabriel, Adam, Eva

Prylar på scen:

Sceninnehåll: Viktig scen för Gabriel. Gabriel ser Gud och Lucia som de enda hindren för hans konstnärliga skapande. Men han finner en väg ut som Lucia ofrivilligt lett in honom på. Genom att manipulera verkligheten kan han också påverka sin berättelse. Han har inga som helst skrupler då han försöker förleda dom.

- Gabriel Först var det Lucia som stod i vägen för mitt kreativa snille, som den gången hon städade min ateljé, fast jag inte ville. Mina penslar försvann och jag kunde inte slutföra mina arbeten. Och nu tvingar Gud mig att skildra den tråkiga verkligheten. Utan drama kommer mitt mästerverk till korta.
Lite mer positiv. Men det är en genial intrig att äpplet är borta. Så genial att man skulle kunna tro att det verkligen *var* jag som gjorde't.
Uppspelt. Om jag förbättrar verkligheten, förbättrar jag även det skrivna ordet. Gud har ju befallt att jag ska beskriva verkligheten, utan försköning.
Han vänder sig mot Adam och Eva.
Hörni, nu måste vi sticka, inga stordåd, inga belöning.
- Adam Men jag fattar inte vilken belöning det är vi ska drömma om.
- Gabriel Jaa, vad är det ni drömmer om?
- Eva Att vi ska slippa dom där jobbiga reglerna och bli ihop såklart, Och ha kuddkrig och leva super-lyckliga på jorden vore underbart. *Hon frotterar sig mot Adam.*
- Gabriel *För sig själv.* Förbjuden kärlek, lysande.
Till Adam och Eva en smula elakt. Jamen om ni drömmer om er förening så *måste* ju det vara hans mening.
- Adam *Förhoppningsfullt.* Är det sant?
- Gabriel *Korsar synligt fingrarna.* Bergis.
- Eva Amen precis. *Adam och Eva köper det, glada.*
Låt: Blir berömd (Crucified – Army of Lovers).
- Gabriel Nu *måste* vi sticka, tiden går.
Ni slipper inte klosterreglerna förrän frukten är vår.
Vi måste leta efter frukten härifrån till världens ända.
Ni ska vara tillsammans natt och dag, vem vet vad som kan hända.

Syndafallet – Andra kapitlet**syn 2:1**

På scen: Adam, Eva

Prylar:

Scen innehåll: Adam och Eva är ute på uppdrag. Eva gillar inte klosterreglerna. Det ska även framgå att dom vill ha mer kunskap för att kunna styra världen.

Eva	<i>Adam och Eva kommer in på scen, letandes Gullande. Mys-Adam, har'u hitta' frukten än?</i>
Adam	<i>Adam stannar Va?</i>
Eva	Men frukten Adam, har du hittat den?
Adam	Nix, vi vet ju inte ens hur den ser ut. Dessutom börja min hunger bli akut.
Eva	Åhh, vi ba' <i>måste</i> hitta frukten snart, Vi kommer inte få nån belöning förr'ns det är klart. <i>Eva går fram till Adam och lägger armen om honom.</i>
Adam	Kom ihåg klosterreglerna, inte så nära!
Eva	<i>Suckar</i> Åååh det är så jobbigt det hära, Vi måste hitta frukten åt gubbskrället. när vi borde lära oss att styra världen istället. Nu måste vi söka kunskap till varje pris! asså Adam, nu är det kris
Adam	<i>Började gå under repliken och har inte hört nånting, stannar. Va? Eva tittar uppgivet men gulligt på Adam</i>

syn 2:2

På scen: Adam, Eva, Oden

Prylar: Valhalls port, Flugsvamp, Sleipner och två korpar, Spjut, Sköld

Sceninnehåll: Dom möter Oden som fyller kunskapsluckor. Dom suger i sig att våld är bra och tror att dom får kunskapens frukt.

Han föregås av två korpar som flyger över scen. Oden kommer in, ackompanjerad av pukor, genom Valhalls port ridande på sin åttafotade häst, Sleipner.

- Oden *Stirrigt.* Hur vågar ni korsa min väg? Vilka är ni?
- Adam Förlåt!?
- Oden *Hotfullt.* Utan strid kommer ingen förbi.
Ni står inför Oden från Valhalls rike,
en asagrym krigare helt utan like.
- Eva Va e strid för någe? Får man kramas då, ungefär som i dans?
- Oden Strid är våld och det är nödvändigt för att komma nästan.
Man måste ta
vad man vill ha.
Ibland med våld och ibland med massor av våld, och hjälper inte det, så tar man
till ännu mera våld!
- Eva Vi måste få tag på kunskapens frukt för att ha en framtid.
Kan man det med våld och strid?
- Oden Ja, för att frukten ska bli er
måste den som har den brottas ner.
- Adam Brottas ner?
- Oden Ja, såhär! *Oden brottas ner Adam.*
- Adam *Ligger kvar.* Jaha då förstår jag...
- Eva Men om den vi ska brotta ner är typ superstark, hur vinner vi då kampen?
- Oden Då kan ni gå bärsärkargång genom att äta av flugsvampen!
Man kan slå
vem som helst då.
- Eva Men om man får sån kunskap av flugsvamp,
betyder det då att flugsvampen är kunskapens frukt?
Om flugsvamp ger sån kunskap kanske det är frukten vi vill ha.
- Oden *Tveksamt* Jaa, ta lite och testa, men jag måste dra.
Jag börjar få ont om tid.
Jag ska till ragnarök, min nästa strid! *Ger Eva flugsvamp och rider iväg.*
- Eva Åh så söt, Adam kolla va' röd och fin den e', *Ger flugsvampen till Adam, tänker
efter och ropar sen efter Oden* Haru den i rosa me'?

syn 2:3

På scen: Adam, Eva

Prylar: Flugsvamp

Sceninnehåll: Adams ständiga hunger får honom nästan att bryta Guds förbud mot att äta kunskapens frukt. Nu ska tonfallet som kallar in Gud på scenen etableras. Det kommer att användas flera gånger i spexet. Det ska skilja sig från när man bara pratar om honom.

- Eva *Eva vänder sig mot Adam som håller på att ta en tugga av svampen.*
Nej! Fy, loss!
- Adam Vad? Den verkade ju jättebra att äta den här.
- Eva *Snällt och gulligt.* Men gos-Adam... det är ju kunskapens frukt det där.
Äter du den, så slipper vi aldrig klosterreglerna, min gulleprins.
- Adam Oj, du har rätt. Gud *Betonas så gud känner sig kallad att komma in på scen.*
vilken tur att du finns!

syn 2:4

På scen: Adam, Eva, Gud, Lucia

Prylar: Flugsvamp

Sceninnehåll: Lucias affinitet för eld tar ett steg fram i ljust. Man ska misstänka att hon ligger bakom pyromanidåd. Till denna akt har hennes sminkning blivit lite ondare.

Gud upplyser om att det är fel frukt Adam och Eva hittat.

Gud kommer in iförd bling bling med Lucia syendes på Guds fåll. Lucias kläder är lite brända.

Gud Men Lucia, hur kunde min bästa korallfärgade särk självantända?

Lucia *Lucia försöker se oskyldig ut.* Jag förstår inte heller hur det kunde hända. Varför var du tvungen att sätta min nya gloria på sne'? Ljus kronan var nästan en bättre idé.

Gud Du blir då aldrig nöjd ens med det bästa.
Gud vänder sig mot Adam och Eva. Jag, Puff Daddy, låg och sov siesta. Hoppas ni väckte mig av ett gott skäl.

Adam Ja, Puff Daddy, du kommer att belöna oss väl.
Sträcker fram flugsvampen. Här är kunskapens frukt!

Gud *Överlägset.* Nej den där är fel.

Adam Den är fel! *Adam blir glad och äter upp svampen. Börjar gå bärsärkagång.* Denna bärsärkagång innehåller språng så att Gud kan få rimmet att funka.

syn 2:5

På scen: Adam, Eva, Lucia, Gud

Prylar: Träddelar

Sceninnehåll: Det uppdragas att dom lärt sig att våld är bra. Det vill Gud korrigera, men saboterar i sin vanliga tankspriddhet förklaringen. Adam och Eva står kvar med kunskapen att våld är bra.

- Gud *Adam stångar Gud. Vad håller han på med för språng?*
- Eva Asså Adam håller på och övar på att gå bärsärkagång. Det är en ny grej vi har fått lära oss. Om nån inte gör som man vill så ska man liksom slåss. Inget dalt. Våld löser allt! *Adam stångar trädet som går sönder. Adam sätter sig ner lite yr, tar inte längre så mycket av publikens uppmärksamhet.*
- Gud *Chockad. Va!? Nej nej nej. Fel fel fel... Börjar fundera. Lucia, hur var det nu jag hade tänkt? Börjar testa poser och lyssnar inte på svaret.*
- Lucia Det *han* hade tänkt var ju helt befängt. Men *jag* tyckte att vi skulle ha ett kärleksbudskap: Om någon slår dig på din ena kind... *Gud avbryter*
- Gud Kolla min nya pose. *Gud gör en pose.*
- Eva Men hallå? Om nån slår mig måste jag ju slå tillbaka. Oden sa att det var det enda raka.
- Lucia Nja... *Gud avbryter.*
- Gud *Gör en ny pose. Vilken pose va, ta en titt! Den tar vi till min nya video-hit!*
- Lucia Video-hit?
- Gud Ja, den här.
Låtställe: Gud knäpper in låten och på varje knäpp så tänds en lampa/ändras någon färg (han trollar). Sen börjar en Spicegirlslåt eller liknande där Gud är stjärnan och Adam beundrare, övriga plus koreograferna är dansare.
- Gud *Upptäcker att Adam och Eva är kvar, Irriterad. Skulle inte ni hitta en frukt? Adam studsar glatt iväg medan Eva gör det motvilligt och trotsigt.*

syn 2:6

På scen: Gud, Lucia

Prylar: Medaljong och ask med torkade gurkskivor

Sceninnehåll: Lucia gör ett försök att få söka frukten för egen räkning. Det misslyckas, och då försöker hon istället vinna makt över Gud genom att hypnotisera honom. Det verkar först fungera, men när det inte gör det konstaterar hon att hon måste hitta kunskapens frukt. Nu ha även hennes målsättning ändrats något. Hon är inte längre så god.

Lucia	Jag kanske kan hjälpa till? <i>Jag kan leta reda på frukten om du vill.</i>
Gud	Nej har jag sagt! Har du knäck i ditt öra?
Lucia	<i>Tar upp en medaljong, hon väntade sig det svaret.</i> Jag har en ny skönhetsbehandlig som vi kan provköra.
Gud	Va spännande! <i>Tittar uppmärksamt på medaljongen.</i>
Lucia	Följ den här med blicken när den börjar gunga. <i>Hon börjar svänga medaljongen framför hans ögon.</i> Du börjar känna dig dåsig och dina ögonlock känns tunga. <i>Gud ser ut att falla i trans. Lucia visar att hon tror att det fungerar.</i> Snart är du helt i mitt våld. När jag knäpper med fingrarna så är du helt såld. <i>Gud avbryter</i>
Gud	Håll den stilla! <i>Tar medaljongen och speglar sig i den.</i> Hjälp, påsar under ögonen! det var illa. <i>Lucia, sägs som han brukar när han kallar på henne. du vet vad vilka krav situationen ställer!</i> <i>Gud lutar huvudet bakåt och sluter ögonen.</i>
Lucia	<i>Vänder sig desperat till publiken: Äsch, ändra listan funkade inte, och inte det här heller.</i> Jag måste hitta kunskapens frukt snart så jag kan ta bort den här världen och dess invånare och få en ny start Jag ska skapa en ny värld, som jag vill ha den. <i>Tar fram en ask med gurkskivor, lägger dom på Guds ögonlock, masserar hans tinningar samtidigt som hon mumlar.</i>
Gud	Du måste tala tydligare, om jag ska höra tiraden.
Lucia	<i>Kommer på sig själv.</i> Du kanske kan låta mig hålla koll på vad Adam och Eva gör?
Gud	Nej, den bevakningen står Gabriel för.

syn 2:7

*På scen: Gud, Lucia, Gabriel
Prylar:*

Sceninnehåll: Gud visar att hans tidigare strävan att få med sanningen i boken inte gäller när han själv framstår i tveksam dager.

Gud	Var sjutton är Gabriel egentligen? <i>Under repliken reser Gud upp huvudet och tappar gurkskivorna. Gabriel!! Gabriel in irriterat.</i>
Gabriel	<i>Irriterat till Gud.</i> Vad vill ni så här dags på dagen? Jag var faktiskt upptagen! <i>Upptäcker Lucia och hälsar kyligt. Lucia.</i>
Lucia	<i>Kyligt. Gabriel. Hånfullt.</i> Jag antar att du satt och filosoferade på toa igen. Bäst för dig att du fällde ner locket sen!
Gabriel	Jasså, det är den tiden i månaden...
Lucia	Hrmpf! <i>Går av scenen förnärrmat.</i>
Gud	Gabriel, att du inte kan sitta på toa när du ska vakta Adam och Eva är väl givet?
Gabriel	Jag satt på min kammare och skrev för brinnande livet. Demonerna kom över mig, som gamar på ett kadaver. Hör nu på vad jag skaldat haver: Så snart han trädde in på Casinots blodröda plyschmatta svepte hans stålgrå blick vant över den dunkla lokalen. Han lade genast märke till värdinnans avgrundsdjupa urringning... <i>Gud avbryter.</i>
Gud	Stryk det där! Du får bara skriva sånt som faktiskt har hänt.
Gabriel	Men att du var bakis på den sjunde dagen fick jag inte sätta på pränt.
Gud	<i>Bortförklarande.</i> Jag var inte bakis, jag bara vilade lite grann. Det är jobbigt att skapa en hel värld på sex dagar minsann. Leta upp Adam och Eva och ifrågasätt mig inte mera. Tänk på att dokumentera allt dom gör, utan att fabulera. <i>Gud går av scen</i>

syn 2:8

På scen: Gabriel

Prylar:

Sceninnehåll: Gabriel påminner om att han ser Gud och Lucia som de enda som står mellan honom och konsten.

Gabriel

Frustrerad.

Varför kan ingen se

vilken lysande konstnärstalang jag é?

Jag är ett geni, en brinnande fackla, ett flammande bloss,

i detta kulturella mörker som hotar att sluka oss.

Jag skulle kunna skapa stor konst om jag bara slapp Lucia och Gud!

Men nu är jag reducerad till en simpel krönikör med kreativitetsförbud,

en författarnas amöba, en journalist!

Jag måste verkligen ändra på verkligheten för att få nån bra twist.

syn 2:9

På scen: Gabriel, Adam, Eva

Prylar: Vindruvor

Sceninnehåll: Det måste framgå att man inte får se allt som Adam och Eva är med om. Gabriel försöker få utlopp för sin konstnärstalang genom att regissera dom som Ingmar Bergman kanske skulle gjort. Han inser att han måste få dom att synda för att få in tillräckligt mycket dramatik.

- Adam och Eva vinglar in på scen och pratar med varandra, utan att lägga märke till Gabriel.*
- Adam Efter några glas var det där vinet jättegott.
Den där Bacchus var ju jätterolig och visste vad han sysslade med för nåt.
- Eva *Fnittrar under repliken.* Asså, undrar vaffö' Gud inte har ordnat nära supkalas?
Vi kunde ju hålla hela världen lycklig om alla fick sig ett glas.
Kunskapens frukt är vindruvan, så måste det va'.
Att Bacchus hade den var ju jättebra!
- Gabriel Bryt! *Adam och Eva stannar upp.* Kom in igen, men med *mycket* mera ångest.
Tänk er att allt är grått! *Adam och Eva backar några steg.*
- Adam *Med lite mer ångest:* Efter några glas var det där vinet jättegott.
- Gabriel *Missnöjt:* Bryt! Lev ut era skuldkänslor med råge.
- Eva Men hallå, vad är skuld för någe?
- Gabriel För att kunna känna skuld måste man ha syndat.
- Eva Men vaddå synd?
- Gabriel Synd är när man gör något mot guds vilja.
- Adam Men vi kan ju inte göra något mot guds vilja!
- Gabriel Det var synd!

syn 2:10

På scen: Gabriel, Adam, Eva, Lucia

Prylar: Vindruvor, häcksax

Sceninnehåll: Lucia försöker få Adam att ge henne kunskapens frukt. Hon lyckas få Eva att göra det, men hon ser att det är fel.

Lucia kommer in på scen med ännu mer svedda kläder och en häcksax i handen.

- Lucia Jag är så trött på att klippa... Guds näshår.
Får syn på Gabriel. Gabriel.
- Gabriel Lucia. Passande arbetsuppgifter du får.
Klippsk djävel som du är.
- Lucia Med ordvitsar som den där
förstår jag att du aldrig blev någon brilliant spexförfattare.
Vänder sig till Eva: Om ni har med er kunskapens frukt skulle jag uppskatta 're?
- Eva *Stolt.* Ja, det kan du slå dig i backen på!
- Lucia *Till publiken: Äntligen är den min, nu ska Gud få!*
Räcker fram handen till Eva. Ge den till mig så tar jag den till Gud.
- Adam *Eva håller druvan bakom ryggen. Adam säger tveksamt: Nja, han sa att vi inte skulle skicka den med bud.*
- Lucia *Inställsamt: Lita på mig, min lilla flicka.*
Jag följer ju alltid Guds befallningar till punkt och pricka.
- Eva *Veknar och ger Lucia vindruvan. Här.*
- Lucia *Skiner upp först men blir sen besviken. Det där är fel frukt.*
Adam tar vindruvan och äter upp den. Kören kommer in och sjunger i a cappellan.
A cappella: Adam och Eva om att det var fel frukt, Lucia om sin besvikelse

syn 2:11

På scen: Gabriel, Adam, Eva, Lucia, Gud (i kulisserna)

Prylar: Häcksax, voodooocka, två voodoo-nålar

Sceninnehåll: Gud kallar på Lucia från nästans ute i kulisserna. Hon är nu ganska långt gången på vansinnets stig och försöker skaffa sig makt över Gud genom en Voodooocka. Som förr verkar det förts funka innan man inser att det är verkningslöst. Det står alltmer klart för Lucia att det enda som kan ge henne makt, en makt som hon numera tänker använda mycket destruktivt, är äpplet.

Gud	<i>Från kulisserna hörs en allsmäktig röst, klappande händer: Lucia, kom hit genast, du glömde vaxa min rygg senast.</i>
Lucia	<i>Nu ska han få känna på smärta! Lucia kokar av ilska och sliter dramatiskt fram en voodooocka som föreställer Gud. Hon sticker in en nål i den och Gud skriker till. Lucia tror att det fungerar. Moahaha, en till, rakt i hans hjärta. Hon sticker in en nål till, och Gud skriker till. Ondskefullt. Nu är han min slav, äntligen har jag lyckats med rockaden. Nu kan jag förintna denna värld och skapa en ny som jag vill ha den. Men Gud har bara hittat en reva i sin dräkt som hon måste fixa. Det funkade inte alls.</i>
Gud	<i>Ah! Lucia, kom genast hit och svara på frågan hur jag har fått en reva i togan!</i>
Lucia	<i>Sväljer med möda förtretet, kvittrande: Ja, ja, jag kommer inom kort.</i>
Gabriel	<i>Som till en hund, retsamt. Ja spring efter pinnen, apport.</i>
Lucia	<i>Morrar som en hund mot Gabriel, säger sedan argt till publiken: Jag måste få tag i äpplet! Först då kan jag säga nej. Vänder sig till Eva: Fortsätt leta efter kunskapens frukt, men glöm inte att ge den till mig. Lucia stormar av scen med häcksaxen och voodooockan.</i>

syn 2:12

På scen: Adam, Eva, Jultomten, Gabriel

Prylar: Julklappssäck, Julskinka

Sceninnehåll: Jultomten lär via missförstånd Adam och Eva att många ägodelar är bra.

Jultomten	<i>Jultomten kommer in på scen hoandes och säger:</i> Hoho, finns det några snälla barn här?
Adam	Det finns inga barn ännu.
Jultomten	Hoho, men du kanske har en lussebulle i ugnen som sväller?
Eva	Nä, och om vi inte hittar kunskapens frukt så bli're aldrig nära barn heller.
Gabriel	Och aldrig någon närhet, romantik eller svartsjukedrama. Mina böcker blir så fyrkantiga och tama.
Jultomten	Hoho, ni verkar inte vara på topp, lite julklappar kanske skulle pigga opp. Men det är det bara snälla barn som får! Är man riktigt snäll, då får man många julklappar varje år. Det vill ni väl ha?
Adam	Är många julklappar bra?
Tomten	Hoho, ja om man får många saker betyder det ju att man har varit snäll.
Eva	<i>Vänder sig mest till Adam:</i> Åmen vi har ju typ inga grejer, så vi måste ha va'tt elaka väl?
Adam	<i>Till båda:</i> Fick jag välja en julklapp skulle jag ta kunskapens frukt för egen del. Vi har letat efter den jättelänge men har bara blivit fel. så jag åt upp dom så klart. <i>Till tomten:</i> Har du något ätbart?
Jultomten	Hoho, här har du en <u>julskinka</u> om magen <u>knorrar</u> . <i>Adam börjar dregla och Eva förfasas.</i>
Eva	Ånej, ta <u>borst</u> den. Nu är det kokta <u>fläsket</u> stekt, kunskapens frukt är ett dött djur.
Adam	Ja, det vore <u>grymt svinigt</u> att äta dom levande. Helt <u>galt</u> " <u>Galet</u> ", men <u>svälj e:et</u> . Du har <u>so konstia</u> idéer <u>gelatin</u> " <u>hela tiden</u> ".
Eva	E- <u>nöff</u> is e- <u>nöff mister</u> Adam. Du är så <u>kassler</u> .
Tomten	Nej, nu måste jag vidare och ge <u>kul-ting</u> till världens alla andra barn innan dom <u>trynar</u> bort. Hoho, och glöm inte att vara snälla! <i>Tomten ut.</i>

syn 2:13

På scen: Gabriel, Adam, Eva

Prylar: Julskinka

Sceninnehåll: Gabriel vrider till Jultomtens ord ytterligare så dom tror att girighet är bra.

Gud blir åter inkallad med samma tonfall som tidigare. Gabriel känner igen det och smiter ut innan Gud kommer.

Eva	Adam hörde du det? Mot djuren måste du vara snäll Så du kan inte äta skinkan, fattaru' väl
Adam	Jamen, den är ju redan död, så det är klart jag kan. <i>Eva förfasas.</i> Han menade säkert att vi skulle vara snälla mot varann.
Gabriel	Nej, nej, nej, sa han inte att om man hade mycket grejer hade man varit snäll?
Adam + Eva	<i>Lite tveksamt.</i> Joo.
Gabriel	Då måste det ju betyda att om man skaffar mycket grejer <i>blir</i> man snäll.
Adam + Eva	<i>Mindre tveksamt.</i> Joo.
Gabriel	Alltså; den som har flest grejer när han dör, vinner!
Eva	<i>Försöker luras.</i> Amen det är väl lite väl girigt. <i>Sliter tag i skinkan, det blir en dragkamp mellan Adam och Eva.</i> Släpp, den är min.
Adam	<i>Börjar prata, men tappar då taget om skinkan.</i> Det är ju ett dött djur.
Eva	<i>Skriker till AAAHHHH. och släpper skinkan.</i> <i>Adam plockar upp den och öppnar munnen för att äta.</i> Men om du kakar hela så har du ju <i>färre</i> saker.
Adam	<i>Slutar, säger på ett sätt så Gud känner sig åkallad.</i> Gud vad allting blev komplicerat.
Gabriel	<i>Inser att Gud är på väg in.</i> Eh, jag går så ni kan ta hela äran av den visdom ni absorberat. <i>Gabriel smiter diskret ut.</i>

syn 2:14

På scen: Gud, Lucia, Adam, Eva

Prylar: Julskinka, hårstyling-kit

Sceninnehåll: Liksom syn 2:5 ska Gud få Lucia att korrigera deras irrläror, men även denna gång är han för ofokuserad för att låta henne slutföra det.

- Gud *Gud kommer in, blåsande på sina nymålade naglar.
Vad vill ni nu igen?
Mitt nagellack har inte torkat än. Ropar som han brukar, men klappar lite som man skulle göra om naglarna håller på att torka. Lucia! Lucia kommer in. Gud sträcker ut handen, Lucia blåser med tillbakahållen irritation på den.*
- Adam Jo, vi vill ha ett svar:
hur kan man både äta skinkan och ha den kvar?
- Gud Vad skulle man vilja det för?
- Eva Jo, f'att man vinner om man har flest saker när man dör.
- Adam Girighetens dygd
är framgångens brygd!
Adam börjar fumla med skinkan eftersom han pratar.
- Gud Nej, nej, nej, vad är det här för absurditet?
Paus, han kommer inte på vad han ska säga.
Eh, Lucia, hur var det nu med måttfullhet och generositet?
Han tappar genast fokus och kollar på Adams "jonglering" med skinkan.
- Lucia Jo ni förstår,
man kan ingenting ta med sig dit man går.
- Adam Vaddå, det är lugnt, jag bär. *Tappar skinkan på gud. Gud kollar förfärat på stället som skinkan landade, UTAN att lämna några fläckar.*
- Lucia Nej, jag menar såhär... *blir avbruten.*
- Gud Lucia! *Klappar i händerna.* Han grisade ner min dräkt.
Borsta bort det direkt!
Lucia börjar borsta av hans kläder.

syn 2:15

På scen: Gud, Lucia, Adam, Eva

Prylar: Julskinka

Sceninnehåll: Fel frukt igen. Eva försöker få reda på hur den ser ut, men får det inte denna gång heller. Gud fortsätter att förnedra Lucia.

- Adam *Väntar sig en fortsättning av Gud, men när den inte kommer;*
Jo, och så har vi hittat kunskapens frukt till slut.
Håller stolt fram skinkan, men inte förrän han pratat färdigt.
- Eva Men hallå, vi skulle ju ge'ren till Lucia förut.
Adam vänder sig mot Lucia.
- Gud Nej, nej, nej!
Ni ska ge den till mig!
Lucia klarar ingenting som jag befallt,
utan jag, Martin Timell, får själv göra allt.
Adam vänder sig leende till Gud, Eva lite skeptisk, tycker det låter lite underligt.
Men det där är ju inte kunskapens frukt.
Adam börjar glatt äta.
- Adam Men det här är ju inte kunskapens frukt.
- Eva *Ifrågasättande.* Men vaddå, vi kan ju inte hitta den om vi inte vet hur den ser ut, eller hur?
- Gud Hur kan ni tro att kunskapens frukt är ett dött djur?
Grisar växer inte på träd direkt,
då skulle ju Newton få skallen spräckt.
Tänk att mina avbilder blev så ointelligenta.
- Lucia *Irriterat.* Nåt annat var inte att vänta.
Grisen faller inte långt ifrån trädet...
- Gud Vi måste snabba upp processen.
Sprid ut er så minskar vi stressen.
Du går ditåt *knäpper med fingrarna och en lampa pekar ut ett håll*, och du går ditåt. *Han knäpper med fingrarna igen och samma sak händer.*
Och glöm inte mina diktat;
fattigdom, lydnad och celibat!
- Adam Ja vi måste snabba upp celibatprocessen, såhär blir inga barn gjorda.
Adam skuttar glatt ut åt ena hållet, stannar till då han tar en tugga av skinkan, tuggar, sväljer och fortsätter sedan.
- Gud Nej, nu börjar Rederiet snart.
Börjar gå av scen. Som han brukar ropa till henne. Lucia! *Klappar i händerna.*
Du måste blanda dip till chipsen, sätt fart!
- Lucia *Tillkämpat positiv.* Jag kommer strax, jag måste köpa gräddfil.

syn 2:16

På scen: Lucia, Eva

Prylar:

Sceninnehåll: Lucia och Eva knyter band. Dom förstår varandra så väl att dom vet vad den andra ska säga. Eva förstår nu precis hur kunskapens frukt ser ut. Lucia utnyttjar det till att lura Eva att ge kunskapens frukt till henne.

Eva	Asså, den där gubben har ju noll koll, vilken stofil.
Lucia	Jag vet, killar pratar helt enkelt inte samma språk som tjejer.
Eva	Jasså, men jag fattar ju alltid vad Adam säger.
Lucia	Ja, men jag garanterar, han hör inte vad du säger, ens om du bokstaverar. Äter han inte döda djur trots att du <i>Eva faller henne i talet</i> . sagt åt honom?
Eva	<i>Eva talar unisont med Lucia</i>sagt åt honom. Jo, du har rätt. Och han dissas aldrig gud och <i>Lucia faller henne i talet</i> . gör alltid som han vill.
Lucia	<i>Lucia talar unisont med Eva</i>gör alltid som han vill. Och Gud uppskattar inte mina... <i>hinner inte tala till punkt innan Eva har fattat</i> .
Eva	Jag hajar. Och inte kunde han berätta hur... <i>hinner inte tala till punkt innan Lucia har fattat</i> .
Lucia	<i>Jag</i> kan berätta hur kunskapens frukt ser ut.
Eva	Åh vad najs, äntligen någon som fattar. Men vaddå kommer gud verkligen att skippa klosterlöftena om jag... <i>Lucia fyller i</i> .
Lucia	... hittar frukten. Det kan man verkligen undra, men om du ger den till mig kommer jag... <i>Eva fyller i</i> .
Eva	...se till att han gör'e. Men du, hur ser den dära...
Lucia	...frukten ut? Den kallas äpple. Den är såhär stor, <i>visar med händerna</i> . rund, har glansigt, rött skal...
Eva	Jag fattar. Du är min nya bästis, jag ska ge äpplet till <i>dig</i> .
Lucia	Men säg inget till Adam. Han skulle inte förstå mig. Det är <i>jag</i> som är människornas bästa vän. Han skulle bara vilja ge det till Gud igen.
Eva	Lita på mig, vi tjejer måste hålla ihop för vi är inte som <i>föraktfullt</i> dom andra. <i>Eva ut åt motsatt håll mot Adam</i> .
Lucia	<i>Lucia håller med</i> . Precis, det finns en särskild plats i helvetet för kvinnor som inte hjälper varandra. Låtställe: Eva om att hon fått en bästis, Lucia om att hon ska utnyttja Eva.

syn 2:17

På scen: Lucia, Gabriel

Prylar:

Sceninnehåll: Lucia utvecklar sin karaktär ytterligare. Att hon blivit ond ska nu inte gå att ta miste på. Misstänksamheten mellan Gabriel och Lucia är stor. Båda har orent mjöl i påsen och försägar sig inför den andre.

-
- Lucia *Ondskefullt.* Det första jag ska göra när jag fått äpplet, makten och härligheten är att utrota hela den misslyckade mänskligheten. Dom var ju min briljanta idé, men med Guds inblandning blev dom ingen succé. När äpplets krafter är mina ska Gud få lida eviga eldars pina. Och Gabriel har skrivit den sista raden. *Hon tänder sin tändare.* Då blir jag fri att skapa världen som jag vill ha den. *Någonstans har Gabriel baklänges kommit insmygande på scen. Han spejar ut mot kulisserna för att se att ingen följer honom och märker inte Lucia förrän dom stöter ihop. Lucia samlar ihop sig och hälsar kyligt och misstänksamt; Gabriel.*
- Gabriel *Lika kyligt och misstänksamt.* Lucia, det va' ingen vacker syn! Skulle inte du rakpermanenta guds ögonbryn?
- Lucia *Lucia känner sig påkommen.* Jag tänkte inte alls behålla äpplet för mig själv, jag svär. *Inser att hon försagt sig.* *Samlar ihop sig och kontrar.* Du ska väl skriva godnattsagor om Adam och Eva, så vad gör du här?
- Gabriel *Gabriel känner sig påkommen.* Jag har inte alls försökt förleda dom för att förbättra min bok. *Inser att han försagt sig.*
- Gud *Från kulisserna hörs en allsmäktig röst och handklappningar:* Lucia, kom hit med gräddfilen innan nåt går på tok.
- Lucia Jag kommer. *Börjar gå mot rösten. Uppgivet.* Jag ollar inte, det där skruttiga äpplet moste så kart bli mitt!
- Gabriel Jag ruttar på det här. Om cider pajar denna nedskalade och maskätna historia. Ingenting kärnar nånting till om jag inte är klyftig, håller huvudet på skaft och får Adam och Eva att äta äpplet. Var håller de där pärnen hus? *Gabriel ut, bort från det håll rösten kom.*

syn 2:18

På scen: Adam, Eva, Yin, Yang

Prylar: Jordgubbe (kanske i marsipan om det är svårt att hitta)

Sceninnehåll: Adam och Eva får lära sig allt mer om hur det är att vara man och kvinna. Yin och Yang lär dom dock saker som leder till konflikter. Fokus skiftar mellan paren. Det ska dock framgå att medan man lyssnar till det ena pågår instruktionerna även hos det andra. Publiken ska inse att dom inte hör allt.

	<i>Adam kommer in samtidigt som Gabriel går ut, lite svävande i det blå och lägger inte märke till honom. Han äter på det sista av julsinkan, bara benet är kvar. Adam stöter på Yang.</i>
Adam	Tjena, ball kostym, den passar finemang.
Yang	Ja, jag symboliserar ljus och manlighet, och mitt namn är Yang.
Adam	Jag heter Adam och jag är den förste mannen, en pionjär. <i>Adam står lite tjejigt.</i>
Yang	Men då måste du lära dig att stå som en man, såhär! <i>Yang ställer Adam bredbent, manligt.</i> <i>Yang finslipar Adams pose medan Eva kommer in.</i> <i>Eva stöter på Yin.</i>
Eva	<i>Lite återhållsamt.</i> Åh, va' fint. Jag vill veta var du köpt din tröja, den är finare än min.
Yin	Jag har sytt den själv, och mitt namn är Yin. Jag symboliserar mörker och kvinnlighet.
Eva	Jag heter Eva och jag är faktiskt den första kvinnan. <i>Eva står lite grabbigt.</i>
Yin	Men då måste du lära dig att stå som en kvinna. Såhär! <i>Yin ställer Eva i en kvinnlig pose. Finslipar medan fokus flyttar till Yang och Adam.</i>
Yang	Och kom ihåg, du får aldrig visa dina känslor och absolut inte gråta. Tjejer vill ändå inte veta hur du känner.
Adam	<i>Suger i sig.</i> Ok, inte gråta. <i>Byt fokus.</i>
Yin	Killar visar alltid vad dom känner, så det måste du också göra. Gråt gärna en skvätt när det känns jobbigt.
Eva	<i>Suger i sig.</i> OK, soft. Gråta ofta. <i>Byt fokus.</i>
Yang	Det är okej att ta en öl på hennes födelsedag, lägg mer vikt på vardagen än att haka upp dig på högtidsdagar.
Adam	Ok, drick öl på hennes födelsedag.
Yin	På högtidsdagarna kommer han visa hur mycket han verkligen tycker om dig.
Eva	Häftigt, det blir spännande.
Yang	Tjejer vill att du ska vara rak på sak. Säg alltid som det är. Är hon fet så säg det.
Yin	Det ligger något fördolt i allt han säger. Så du måste tolka hans ord, finna vad som ligger bakom.
Yang	Lyssna på vad hon säger, tjejer menar det dom säger. Utom när dom säger nej.

Yin Säg ingenting rakt på sak, killar kan läsa dina tankar. Men ett nej är alltid ett nej.

Yang Tjejer vill ha snälla pojkar.

Yin Snälla killar är mesiga. Välj nån lite tuffare.

Yang Nu har du lärt dig det du behöver kunna för att umgås med kvinnor på rätt sätt. Njut frukterna av de kunskaper jag gett. *Pekar på Eva*

Adam ÅHH, jag är på jakt efter kunskapens frukt, vad bra att du påminde mig.

Yang Ta en jordgubbe, med en sån vinner du varenda tjej. *Yang ger Adam en jordgubbe.*

Adam Tack.

Yin Där har vi ju en man,
gest mot Adam. gå och visa vad du kan.
Yin och Yang ut. Adam och Eva möts på mitten av scenen.

syn 2:19

På scen: Adam, Eva

Prylar: Jordgubbe

Sceninnehåll: När dom nu ska använda sina nyfunna "kunskaper" leder det omedelbart till konflikt.

Adam *Glatt. Hej Eva!*

Eva *Till publiken. Han mörkar nåt. Låter han inte lite väl glad? Ånej, han har träffat någon annan. Han tycker säkert inte att jag är snygg längre. Argt till Adam. Asså vad menar du med att jag är fet?*

Adam *Är du fet?*

Eva *Nej!*

Adam *Nej som i ja?*

Eva *Va?*

Adam *Jag försöker bara vara snäll.*

Eva *Mes!*

Adam *Börjar nästan gråta men håller tillbaka tårarn, ställer sig i manspose och upprepar högt: Inte gråta, inte gråta!*

Eva *Ser helt oberörd ut men säger: Nu blev det jobbigt. Börjar klämma fram tårar. Säger så att Gud känner sig manad att komma in på scen. Gud vad svårt det var att gråta.*

syn 2:20

På scen: Adam, Eva, Gud, Lucia

Prylar:

Sceninnehåll: Fel frukt igen. Nu är Gud trött på att bli störd. Han låter det också skina genom att han anser sig väldigt upptagen.

Lucia och Gud kommer in. Under tiden gud pratar med Adam och Eva försöker Lucia att kontrollera gud med hjälp av en handkontroll. Gud har på sig någon sorts hjälm som är förbunden med en sladd till handkontrollen. Hon vrider på en knapp och gud lyfter och sänker en hand precis i takt. Trycker på en annan knapp och någonting annat händer. Hon visar ondskefullt att hon tror den funkar. När hon övertygat sig själv om att den fungerar ska hon försöka få honom att göra något viktigt. Detta kommenterar hon innan hon försöker. Då funkar den inte längre. Sedan sliter Gud av sig hjälmen och säger till Lucia att den här hårtorken var inte bra. Lucia mycket besviken.

- Gud Vad bråkar ni om? Berätta!
- Adam Vi har hittat kunskapens frukt, den rätta!
Adam räcker fram frukten.
- Eva Va?
- Gud Men det ska ju va ett äpple, jag blir så trött.
Ett vanligt äpple, runt, glansigt och rött.
Måste jag, Bobba Fett,
göra allting själv för att det ska bli rätt?
Som Gud är man väldigt upptagen med sånt som är viktigt.
Jag vill inte bli störd igen innan ni hittat det på riktigt!
- Lucia *Ska precis få Gud att göra något viktigt. Nu jävlar!*
Trycker demonstrativt på en knapp. Ingenting händer och Gud sliter av sig hjälmen. Lucia blir mycket besviken.
- Gud Den här hårsäcksstimulatorns passform ger jag inte mycket för.
- Lucia *Till publiken. Jag måste hitta äpplet innan jag dör!*
Gud och Lucia av scen.

syn 2:21

På scen: Adam, Eva

Prylar: Ormen, äpplet

Sceninnehåll: Ormen verkar komma att göra en viktig insats, men blir snopet nog ihjältrampad.

Dom hittar äpplet, men det framgår att Eva mörkar med vem hon vill ge det till.

Ormen kommer in på scen samtidigt som Eva och Adam beklagar sig.

- Eva Att slippa klosterreglerna vore underbart.
Vi måste verkligen hitta äpplet snart.
- Adam Ja vi får inte göra Gud besviken en gång till.
- Eva Då kan vi börja styra världen som vi vill.
- Adam Vi kommer kunna leva lyckliga och trivas!
Adam tar ett steg mot Eva för att gosa och krossar Ormen som har slingrat sig in mellan Adams ben.
- Eva *Skriker.* Akta den gulliga ormen, den måste återupplivas!
Gör mun mot mun metoden.
- Adam Men kan du inte rädda den själv?
- Eva Eww, den är ju as-äcklig.
- Adam *Börjar göra upplivningsförsök och mun mot munmetoden på ormen. Misslyckas först på grund av sin dåliga koordinationsförmåga. Han avbryter sig och utbrister. Usch, det här smakar pyton. Han koncentrerar sig sedan och klarar av det.*
Adam fortsätter med hjärtmassage och trycker på äpplet så att det ploppar ut ur ormen. Eva och Adam känner genast igen äpplet som kunskapens frukt.
- Eva Det ba' *måste* vara kunskapens frukt som låg i.
- Adam Åh, vad lyckliga vi ska bli. *Dom tar varandras händer och ser varandra djupt i ögonen.*
- Eva Vi slipper klosterreglerna och allt ska bli bra
Och Lucia kommer att bli så gla'.
- Adam När vi ger äpplet till Gud kommer han bli han så glad så.
- Eva Mot Eden! Det är inte långt att gå.
De börjar gå, Adam går stolpigt och långsamt eftersom han måste hålla i äpplet. Eva stannar upp och pratar till publiken.
Jag ska nog se till att Lucia får det!
Bekymrad. Men hur ska jag göra det utan att gulleponken förstår det?
Lucia går ikapp Adam och de försvinner av scen.

Syndafallet – Tredje kapitlet

syn 3:1

På scen: Lucia

Prylar: Kittel, Eld under kitteln, slev, bensindunk, mumie-tå, tuppkam, burk med fladdermusfett, burk med paddögon, flaska eller burk med kalvfond, burk med färska dubbelmarinerade blodigelägg

Sceninnehåll: Lucias ondska går nu inte att ta miste på.

Lucia, vars kläder nu är ännu mer brända, står på scen med en stor gryta som det bubblar ur, dvs bubblande ljud och kolsyreis, t.ex.

Lucia

Låt: Roger Pontare - När vindarna viskar mitt namn.

Så fort Gud druckit den här brygden blir han min viljelösa slav.

Nu är det dags för paddögonen, färska, det är ett krav. *Hon håller i en burk med paddögon.*

Ondskefullt. Och så kalvfond... *Som mat-Tina.* för smakens skull. Jättegott. *Håller i kalvfond.*

Denna misslyckade skapelse måste få ett stopp,
för dom där dinosaurerna fanns det aldrig något hopp.
När hela *min* expertis
bara används till att stryka Guds toga,
glömmer *han* givetvis
att ge strutsen flygförmåga.

Men nu ska det bli andra bullar, brända bullar, och hör sen!
Eller det är en brygd egentligen.

Ett och ett halvt kilo färska dubbelmarinerade blodigelägg. *Hurtigt, som Mat-Tina.* Och det har jag förberett. Jättegiftigt. *Håller i något.*

Och dom där värdelösa människorna kan inte tillåtas bli fler. Jag ska pina dom och göra det till en hel-vetenskap.

Jag ska få Gud att spränga världen, och efter krevaden
få honom att skapa en ny värld som jag vill ha den.
Ondskefullt. Muahahaha.

syn 3:2

På scen: Lucia, Eva

Prylar: Kittel, Eld under kitteln, slev, Bensindunk

Sceninnehåll: Tjejerna förstår varandra lika bra som förut.

- Eva *Eva kommer in, ser sig omkring och letar efter Adam.
Ropar. Adam!*
- Lucia *Får syn på Eva, skiner upp.
Hej, Eva har du... Hinner inte tala till punkt innan Eva fyller i.*
- Eva *..äppet? Nej Adam har det. Har du...*
- Lucia *...sett honom, nej. Arg. Men hur kunde du ge det till honom när du...*
- Eva *... äntligen hittat det? Men asså jag hade värsta kollen tills jag tappade bort honom vid en skogsbrand för ett tag sen.*
- Lucia *Känner sig lite påkommen och petar undan bensindunken med foten.
Det var i alla fall inte jag som tände den.
Mer desperat. Men äppet, var är äppet, jag måste ha äppet!
Kommer på sig. Ja, för att kunna befria er från...*
- Eva *Lyckligt. ...klosterreglerna! Jo, asså Adam håller i det stenhårt.
Snart är han här och då är det vårt.
Ropar. Hallå, Adam, var är du? Det är megakris!*

syn 3:3

På scen: Lucia, Eva, Adam

Prylar: Kittel, Eld under kitteln, Bensindunk

Sceninnehåll: Det är Adams dåliga simultankapacitet som ställer till det.

- Eva *Adam Kommer in.*
Där är du ju, varffö svarar'u inte min gullegris?
- Adam *Stannar. Men jag bär ju på äpplet samtidigt som jag går.
Du vet ju att jag bara kan snacka när jag står.
Eva pekar/tittar på hans tomma händer. Adam tittar dit och säger förläget. Eh,
bar på äpplet ska det visst vara.*
- Lucia *Mycket arg, till publiken. Åh, ingenting kan dom klara.
Dessa fullkomligt ofullkomliga varelser med sin monumental inkompetens.
Dom kommer inte att överleva kackerlackorna ens.
Nu måste jag använda brygden ändå.
Genast positiv. Jag fick ju receptet av Titanics konstruktör (byt ut mot någon
som misslyckats med något som är aktuellt vid föreställningarna), så det
kommer säkert att gå.
Under tiden har Adam gått fram till kitteln, tagit upp en sked och tänker just
smaka när Lucia upptäcker honom.
Stopp där, håll tillbaka!
Det där får bara Gud smaka. Adam slutar genast.*
- Gud *En allsmäktig röst hörs från kulisserna. Lucia!
Min rygg, kom hit och klia!
Lucia tar lite av brygden, stoppar i ett parasoll och går av scen att serva gud,
skrattandes elakt, ler konspiratoriskt.*

syn 3:4

På scen: Adam, Eva, Gabriel

Prylar: Äpplet

Sceninnehåll: Gabriel försöker få dom att äta äpplet. Adam och Eva missförstår varandra.

- Eva Asså hur kunde du låta äpplet försvinna?
Det hade aldrig hänt om du varit kvinna.
Hjälpt till att leta genast!
Eva börjar leta. Adam också.
När hade du det senast?
- Adam *Stannar upp.* Men bestäm dig nu, jag måste veta.
Ska jag minnas eller ska jag leta?
- Gabriel *Gabriel kommer in på scen med äpplet i hand.* Letar ni efter det här?
- Adam Var hittade du det där?
- Gabriel Vid ett vägskäl.
- Eva Aha. *Adam spelar upp en liten pantomim i bakgrunden över hur han tappade äpplet.* Det här blir mumma för Adam och mig. Ge det till oss!
- Gabriel Ja, äpplet är nyckeln till kunskap, så ni äter det själva förstås.
Till publiken. Det skulle ge dramatik till min bok.
- Adam *Har slutat sin pantomim och är med i matchen igen.*
Va? Nej vi har lovat att ge det till Gud, är du inte klok?
- Gabriel *Ger äpplet till Adam, ler självsäkert.* Nåja, ta det du.
Senare ska jag nog få er att bryta ert tabu.
- Eva Ja, asså vi har lovat att ge det till en annan person,
och hon kommer tycka att det är kanon.
- Adam Du menar väl *han*?
- Eva *Kommer på sig.* Eh, ja!
- Adam *Funderar förvirrad.* Men om nej betyder ja, betyder då ja nej?
- Eva *Beräknande, med stor säkerhet.* Typ kanske liksom.
- Adam *Adam kliar sig bortkollrad i huvudet. Rycker sedan på axlarna, accepterar det hon sagt.*
Okej, jag tror på vad du säger.
För Yang sa att man kan lita på tjejer.

syn 3:5

På scen: Adam, Eva, Gabriel

Prylar: Äpplet, Kittel, Eld under kitteln, romantiska detaljer

Sceninnehåll: Gabriel försöker få dom att bryta mot klosterlöftena. Trots hans alltigenom taffliga försök fungerar det mest tack vare att Adam och Eva faktiskt har varit kära i varandra hela tiden.

-
- Adam *Nu är dom vänner igen. Vad skönt att vi kan hålla vårt löfte till Gud.*
- Eva *Men dom där klosterlöftena är bara tråkiga förbud.*
- Adam *Mmm. Dom ser djupt och längtansfullt i varandras ögon. Tar kanske varandras händer.*
- Gabriel *Till publiken. Jag anar ett dramatiskt crescendo!
En förbjuden romans, utan återvändo.
Otukt,
är nästan lika bra som förbjuden frukt!
Först måste vi fixa lite stämning som känns genuin.
Gabriel klappar i händerna och samtidigt som några änglar kommer in beordrar han, mycket militäriskt; Romantisera scenografin!
Ta bort den där. Gabriel pekar med hela handen på kitteln som en ängel bär ut.
Rosenblad där, och där. Gabriel pekar, en ängel strör ut lite rosenkronblad.
Kom hit med romantiska lådan! En ängel bär fram en låda.
Grillpinnar, marshmallows, parfym, Gabriel plockar upp dom, änglarna placerar ut dom, monterar grillpinnarna. Sedan plockar Gabriel upp en piska. Den tar vi senare. Läger tillbaka den, fortsätter plocka upp. Rökelse. Tar upp ett koppel.
Det tar vi *ännu* senare. Läger tillbaka, fortsätter. Romantisk belysning. Tar upp en bordslampa med röd glödlampa i. Sedan tar han upp en elvisp. Den här måste ha hamnat fel. Tänker efter lite, skiner upp. Hmm, den tar vi *allra* sist.*
- Adam *Vaknar till ur sitt romantiska rus. Nej, nu måste vi ta äpplet till Gud som vi lova'.*
- Gabriel *Stopp! Vi måste slå läger! Dags att sova!*
- Eva *Men vaddå,
klockan är ju inte ens två.*
- Gabriel *I den *här* tidszonen ja, men i Eden sover man.
Seså, lägg er här nu bredvid varann!
Han gör en åtbörd mot en plats vid lägerelden. Dom lägger sig en smula tveksamt.
Nu ska jag läsa en kvällssaga, så lyssna väl.
I den har jag lagt ner hela min konstnärssjäl.
Gabriel intar en dramatisk pose och läser mycket pompöst. Änglarna nynnar en romantisk melodi i bakgrunden (förslag i bludderprotokollet)
Rosor är röda, violer är blå.
Äpplen är föda, kärleken ååå.
Min älskling du är som en ros.
Och av potatis gör man mos.
Då blir det både klet och gos.
Adam och Eva tittar dumt på honom, reagerar inte nämnvärt. Han blir frustrerad.
På regissörsmåner. Action! Men kom igen nu!*
- Eva *Ser djupt in i Adams ögon. Jo, lite romantiskt är det ju.*
- Adam *Nu börjar det hetta till, Adam lägger armen om Eva. Det börjar verka kärlek banne mig.*
- Eva *På ett sätt så att Gud känner sig kallad att komma in på scen. Gud va' mysigt vi har det, tänka sig.*

syn 3:6

På scen: Gud, Adam, Eva, Gabriel, Den heliga anden

Prylar: Äpplet, Parasolldrink

Scen innehåll: Gud avbryter romantiken innan något allvarligt hinner inträffa. Det måste framgå att Gabriel inser att Gud strax kommer in och att han känner sig skuldmedveten och därför smiter.

Gud	<i>Kommer in med parasolldrinken i handen. Gabriel smyger skuldmedvetet ut. Lyd ett råd, anlita aldrig Lucia som bartender. Vad försiggår, vad är det som händer?</i>
Adam	Vi har slagit läger här.
Eva	Det är asromantiskt och jag är jättekär.
Gud	Men mina klosterlöften får ni inte släppa.
Adam	Men dom är ju så knäppa.
Gud	Jag ska be Lucia förklara. <i>Vänder sig att ropa på Lucia, men hinner inte.</i>
Adam	Men jag har äpplet, titta bara!
Gud	Va? Ge hit'e! <i>Eva tar äpplet, synligt för publiken.</i>
Adam	Det ligger här, vänta lite. <i>Adam sträcker sig efter äpplet, men där finns ingenting. Förvånat. Jag svär, nyss låg det här.</i>
Gud	<i>Besviken. Era neanderthalare Raljerar. Det finns ju ingen som kan hjälpa mig med nåt. Men att den där Heliga anden =anka inte skulle bli nån hjälp borde jag förstått. Den var ju Lucias idé Den heliga anden går över scen. Nu vet jag vad som måste ske. Jag, Doktor Dolittle, måste hitta nån mer som kan hjälpa till så vi kan bli en treenighet. Kanske en helig ko, eller en Häre =kanin Krishna. Eller kanske en hjort-odox hind-u eller en katt olik mus-lim. En Dalai Lama?</i> Låtställe: Gud om hur jobbigt det är att sköta allting själv. <i>Gud lämnar scenen, irriterat.</i>

syn 3:7

På scen: Adam, Eva

Prylar: Äpplet

Sceninnehåll: Konflikten mellan Adam och Eva blossar upp igen, nu med ett nytt inslag; deras skilda åsikter om vem som ska ha äpplet. Det måste framgå att Adam litar på Gud, men att Eva inte gör det och att detta kommer emellan dom.

- Adam Hur kunde det gå så fel?
Jag la det ju ifrån mig när det var dags för kel.
Men om jag lägger ihop två och två,
för Yang sa att killar är bra på matte,
så måste det vara så
att det är *du pekar på Eva* som har ta'tt 'e.
- Eva Vi kommer att slippa klosterlöftena och bli fria
bara vi ger äpplet till Lucia.
- Adam Men äpplet var det ju Gud som skulle få.
- Eva Men han kommer säkert ba' glömma bort belöningen ändå.
Varför ska vi ge det till han?
- Adam För att kärlek till andra måste börja med kärlek till Gud för att vara sann!
- Eva *Stött.* Du låter typ alltid Gud gå före mig.
Du vill bergis inte att jag ska va' din tjej.
- Adam *Försäkrande.* Av alla tjejer i världen är du den jag vill ha.
Du är ju faktiskt skapad av Gud och *allt* han gör är bra!
Tänk bara! Adam försjuncker lite i tankar.
Det blir en liten paus.
- Eva *Eva försöker börja om.* Asså lyssna på mig nu så ska jag förklara.
- Adam Hallå, jag tänker, jag kan ju inte lyssna då.
Dom börjar gråla.
- Eva Åhh, Gud är det enda du tänker på.
Yin hade rätt, ni killar är rädda för att binda er.
- Adam Yang sa att ni tjejer är oresonliga, och alltid vill ha mer.
Han hade rätt!
- Eva Och killar har taskig hygien!
- Adam Det är för att tjejerna tar sån tid på sig i badrummet!
- Eva Men vi träffar åtminstone toaletten.
- Adam Och lämnar hårstrån i duschbrunnen.
- Eva Svin!
- Adam Bitch!
Adam stormar av scen.

syn 3:8

På scen: Ricki Lake, Eva, Gabriel

Prylar: Tre stolar, Ricki Lake-skylt, handmikrofon, replikkort, floormanagerskyltar

Scen innehåll: Viktigt att det verkligen känns som en Ricki Lake-show. Publiken måste klart ta parti för Eva. Ricki ställer egentligen inte frågor, hon leder dom dit dom vill med tvärsäkra påståenden istället.

Scenen förvandlas till en tv-studio. Det spelas ett Ricki Lake-intro, Ricki själv kommer in samtidigt som tre änglar bär in varsin stol till scenens framkant och trycker ner Eva i en stol. Gabriel har en skylt som det står "applåder" på och uppmanar publiken att applådera. Ricki Lake har handmikrofon och replikkort med Ricki-loggan på baksidan som publiken ser.

Under Ricki Lake-scenerna kommer Ricki Lake använda ett antal olika tag-lines. Dessa är gråmarkerade. Varje tag-line ska visas upp när den nämns. Detta kan antingen göras på skyltar eller med projektor. Även hennes logga ska vara synlig hela programmet, antingen via projektion eller en skylt.

- Ricki Välkomna, välkomna allihopa! Temat i kvällens Ricki Lake-show är unga kvinnor som känner att religionen kommer i vägen för deras kärlek. *Det visas upp en tagline med texten: "Nu måste han välja, mig eller Gud?"* Vår första gäst, någonsin, är Eva, Eva sätter sig på en av stolarna Eva nickar instämmande till vad Ricki säger. en tjej som känner sig ganska ensam i världen. Hennes enda stöd och kärlek är Adam, men: **Han har en annan. Sin religion!** Eva, får vi höra din historia.
- Eva Jo så här e re, han typ dissas mig hela tiden, *nedstämd* fett sorgligt, ända sen begynnelsen måste han typ alltid fråga gud innan han gör nåt. Ja menar, fånet frågar fadern frågar fastän frågan ifråga frågats förut. Fruktansvärt förödmjukande! *Gabriel håller upp en skylt med "Buuu".*
- Ricki Så du vill säga till Adam: **Religionen står i vägen för oss och vår kärlek!**
- Eva Ja, precis! Varenda gång jag föreslår nånting måste han kolla med gud först. Han är typ en tönt utan egen vilja. *Gabriel håller upp en skylt med "Skratt".*
- Ricki Du förtjänar nån bättre, en man med ryggrad som sätter dig i första rummet. **Strunta i galenpannan, ta nån annan!** *Gabriel håller upp "applåder".*
- Eva Vaddå nån annan? Det finns ju ingen annan. *Gabriel tar snabbt ner skylten.*
- Ricki Du menar: **Det finns bara en person för mig och jag har något att säga honom.**
- Eva Ja, nu måste han välja, mig eller Gud? *Gabriel håller upp skylten med "Nu måste han välja, mig eller Gud?"*

syn 3:9

På scen: Ricki, Gabriel, Eva, Adam

Prylar: Tre stolar, Ricki Lake-skylt, handmikrofon, replikkort, floormanagersskyltar

Sceninnehåll: Adam är inte publikens favorit, dömd redan på förhand.

- Ricki Och Adam är här, *mot det håll Adam kommer in från*. kom in Adam!
Ricki Lake-jingeln startar och Gabriel håller upp "Buuu". Adam kommer in gör "V-tecken". Adam sätter sig på en av stolarna.
Adam, Eva tycker du ägnar för mycket uppmärksamhet åt Gud. Men det tycker inte du.
- Adam Jag tycker om Eva men det är ju inte så himla smart att göra något mot Guds vilja. Gud är ju typ allsmäktig och allmänt tuff.
- Ricki *Nedlåtande attityd, hon är på Evas sida.* Och vad är det hon vill som retar Gud så mycket?
- Adam Hon vill ge kunskapens frukt till Lucia. Tänk om Gud straffar oss om vi gör fel, ger mig ölmage och hår på ryggen *till Eva* och dig celluliter och hängpattar.
- Eva Han är ju typ totalt opålitlig mens Lucia hajar mig. Fatta, hon kommer typ att fixa allt.

syn 3:10

På scen: Ricki, Gabriel, Eva, Adam, Lucia

Prylar: Tre stolar, Ricki Lake-skylt, handmikrofon, replikkort, floormanagerskyltar

Scen innehåll: Lucia får en chans att lägga fram sin sak. Men även om hon börjar snällt och övertygande har hennes vansinne växt så till den grad att hon inte kan behärska sig och hennes framställan blir snart ondare och till slut vansinnig.

-
- Ricki Eva, jag har nån här som vill träffa dig.
En dörrklocka ljuder "pling plong", Ricki Lake-jingeln startar och Lucia kommer in. Gabriel håller upp "Appläder". Lucia är nu lite galen vilket även syns på hennes utseende/kläder, t.ex. aska i ansiktet. Lucia sätter sig på den tredje stolarna.
Du har något att säga Adam.
- Lucia *Börjar mjukt och vänligt.* Adam, jag förstår att du tycker om Gud, han har ju skapat dig. Men om jag hade fått bestämma skulle du kunnat tugga bubbelgum och gå på en gång. *Adam nickar, det hade ju varit bra.* Om bara jag fått bestämma *Lucia börjar hetsa upp sig lite.* skulle vinter inte finnas. *Hon börjar raljera och blir allt argare.* Men den där inkompetente fjollan måste alltid ha sin vilja fram. Som när han skapade livsfarliga blixtnedslag som ljuseffekter till sina schlagerkvällar. Han stjal mina idéer och förvanskar dom och allt jag får göra är att sköta hans hygien. Om jag fick äpplet kunde jag skapa världen som jag vill ha den. Då skulle jag utrota dom där misslyckade människorna *Adam och Eva förfasas.* och själv styra världen.
- Adam *Argt och förvånat.* Va, utrota oss?
- Lucia Ehh, näh, naturligtvis inte, jag menar de andra människorna...
- Eva Vadå? Det finns ju inga andra ännu.
- Lucia Nä, jag menar dom som kommer.
- Adam Ska du döda våra barn?
- Ricki *Till Lucia.* Ja: **Ska du döda deras barn? Ska du ta deras äpple? Varför det?**
Gabriel håller upp en bu-skylt.
- Lucia Jag tänker inte svara på några fler frågor. Jag anser att det här är utagerat.
- Gabriel Du borde varit utagerad för länge sen.
Till Adam och Eva. Hon är ondskan personifierad, Lyssna inte på hennes irrläror.
- Eva Men vi kan ju ingenting.
- Adam Och så ska vi styra jorden.
- Gabriel Jo, ni har ju lärt er allt ni behöver kunna för att styra världen. Ni vet ju att våld, sprit och flest saker när han dör vinner är framtidens melodi.
- Eva *Positivt.* Fett najs asså.
- Adam *Som uppfinnare i Lorry.* Tänkte inte på de'.
- Gabriel Men ni kan ju alltid lära er mer. Ät äpplet själva, ge det inte till Lucia.
- Ricki *Till Eva.* Eva: **Dags för beslut: ska du ge äpplet till Lucia eller äta det själv?**
Gabriel håller upp en skylt med "Ät äpplet".
- Eva Asså, Lucia är ju värsta svikaren, så henne kan jag inte ge äpplet längre. Och Gud har noll kredd, så att kaka det själv är väl enda raka. Men jag vill inte göra't utan Adam.

- Ricki *Till Adam.* Vill inte du helst vara med Eva?
- Adam Joo, men jag måste ju göra som gud vill.
Låtställe: Adam om att det är tråkigt att vara trogen gud, Eva om att hon vill att han ska välja henne istället.
- Eva Men asså, gud har ju gett oss en fri vilja ju, han måste ju vilja att vi ska följa den!
- Adam Det har jag aldrig tänkt på...
- Eva Han har ju faktiskt skapat oss för varandra...
- Adam Mm
- Eva ... och gett oss en fri vilja...
- Adam Jo.
- Eva Så om du vill vara med mig *Adam nickar* istället för att lyda Gud så är det ju Gud som gjort att du vill det. Alltså vill Gud också det som du vill.
- Adam *De ser mycket kärleksfullt på varandra* Ja du har rätt.
- Ricki Så vad väljer du Adam? Eva eller Gud?
Gabriel håller upp en skylt där det står "Nu måste han välja; mig eller Gud" publiken börjar nu skrika "Eva, Eva, Eva"
- Adam Jag väljer Eva...och jag är ändå hungrig, *bryskt* ge mig äpplet.

syn 3:11

På scen: Gud, Adam, Eva, Gabriel, Lucia, Ricki Lake

Prylar: Tre stolar, Ricki Lake-skylt, handmikrofon, replikkort, floormanagersskyltar, äpplet, Dummies-boken

Scen innehåll: Det blir en kamp om äpplet som Lucia vinner med några fula tricks. Gud kommer in och hon håller inte längre tillbaka sin vrede inför honom. För Gud kommer det som en överraskning, han fattar inte varför hon är upprörd. Lucia tror verkligen att hon har all makt och försöker trola precis som Gud brukar, men det fungerar inte alls.

-
- Lucia *Går med vansinnig blick argt fram till Eva och säger. Det där äpplet är mitt! Eva drar äpplet till sig men Lucia rycker tag i det och börjar dra. Adam hjälper Eva och de verkar vinna. Till Eva. Akta dig, det är mask i äpplet. Eva släpper äcklad äpplet.*
- Eva **Eww!**
Lucia och Adam fortsätter kämpa.
- Lucia *Till Adam. Klarar du verkligen av att dra i äpplet och stå upp samtidigt?*
- Adam *Svarar trotsigt och tappar äpplet. Klart jag gör.*
- Lucia **Moahaha, äpplet och kunskapen är min, nu är det slut på den här charaden! Nu kan jag äntligen skapa världen som jag vill ha den.**
Hon tar en tugga av äpplet. Ljuset börjar blinka och det börjar mullra och åska. Gabriel, kören och Ricki Lake med dekor försvinner av scenen i panik. Gud stormar in på scenen.
- Gud **Har du ätit av äpplet? Vad är det här för förräderi?**
- Lucia **Alltför lång tid har jag stått ut med dig och ditt fjolleri! Din fåfänga, dina eksem, din fotsvett och din lättja. Din inkompetens, din oförmåga, din din din din...**
- Gud **Varför skriker du?**
- Lucia **Men det är slut på det nu.**
Jag har länge försökt ta kontrollen över dig och över världen, Nu när jag har äpplets kraft så ska du få din bestraffning, du är värd den. Lucia knäpper med fingrarna på samma sätt som Gud gör när han trollar. Det händer dock ingenting och hon blir först besviken, sen vansinnigt arg. Hon slänger äpplet till Adam och Eva som genast börjar undersöka äpplet. Sedan attackerar hon gud som med ett fingerknäpp fryser henne mitt i en arg rörelse.

syn 3:12

På scen: Eva, Adam, Gud, Lucia

Prylar: Äpple, boken

Sceninnehåll: Adam och Eva kommer på Guds hemlighet. Gud försöker, allt mer besvärad, att slingra sig, men det går inte. Han bryter till slut ihop. Det ska framgå att Gud är egentligen är väldigt osäker på sig själv. Han vill ha bekräftelse av Adam och Eva och får det. Men dom har honom nu, dom lirkar med honom tills han gör som dom vill. Det är inte så svårt om man bara stryker honom medhårs.

Gud	<i>Han vänder sig mot Adam och Eva som håller på att undersöka äpplet. Adam och Eva har nu öppnat äpplet och hittat en bok som dom håller i. Ge mig den där!</i>
Eva	<i>Adam och Eva läser titeln, frågande. "Hur man skapar en värld, för nybörjare."? Va' ska'ru med den till?</i>
Adam	Du behöver väl ingen manual, du som är så klok?
Gud	Nä, ojsan, det var nog inte min bok.
Eva	Men vaddå, det står ju "Tillhör Klas Gud" på sida tre.
Gud	<i>Bortförklaring.</i> Men det måste vara min bror.
Adam	Men din bild finns ju precis breve'.
Gud	<i>Börjar bli pressad.</i> Det måste vara min tvillingbror.
Eva	Men Lucia har berättat att du har "KG" broderat på varenda kalsong.
Adam	Klas Gud. <i>Dom har lite svårt att hålla sig för skratt.</i>
Eva	Du kanske skulle tagit det som artistnamn på en gång? <i>Adam och Eva skrattar/fnittrar åt Gud.</i>
Gud	<i>Försvarar sig.</i> Men Babsan heter ju egentligen Lars-Åke Wilhelmsson.
Adam	Så då är det du som är Klas Gud.
Gud	<i>Med eftertryck.</i> Nej. <i>Vänder sig bort.</i>
Eva	<i>Som man tilltalar någon.</i> Klas Gud!
Gud	<i>Vänder sig om.</i> Ja? <i>Adam och Eva skrattar.</i> <i>Svävande, har svårt att komma undan.</i> Nä... Jo... Ja... alltså... <i>Bryter ihop.</i> Jo, det är sant, jag heter Klas Gud. Och denna bok... <i>Snyftar.</i> Det är minsann inte så lätt att styra allt själv, fast jag är så klok. Jag har både himmel och jord och underjord att tänka på. Men visst har jag väl varit ganska duktig ändå?
Eva	<i>Tröstande, men det skiner igenom att dom inte riktigt tycker det.</i> Jo, du har varit supervass, men idén om klosterregler var ju ganska kass.
Gud	Tycker ni inte dom är nåt att ha? <i>Funderar lite.</i> Jag tar bort dom så blir det bra. <i>Adam och Eva skiner upp och kramas.</i> Kan ni förstå varför Lucia är så arg för? Hon är ju alltid på så hjälpsamt humör. Jag har ju inte gjort något fel, inte sant?
Eva	<i>Sarkastiskt.</i> Nej, att rolla dina armhålor med deodorant

är ju typ varje ärkeängels dröm.
Och du ger ju henne alltid så mycket beröm.

Gud *Gud nickar och förstår inte. Ja!*

Adam Ni kanske har gått varandra på nerverna, därav vreden.
Det är ju ganska trångt här i Eden.

Gud Tycker ni Eden är för liten?

Eva Men vi kan hjälpa dig med den biten.
Vi ska ju typ sköta jorden så vi kan väl bo där sen?
Och vi har ju lärt oss allt vi behöver kunna för att ta hand om den.

Adam Krig, sprit och flest saker vinner!
Lucia kan du omplacera till underjorden där det brinner.

Eva *Fyller i...å så kan du ju bo i himlen och fluffa moln varenda da'!*

syn 3:13

På scen: Eva, Adam, Gud, Lucia

Prylar: Helvetets port

Sceninnehåll: Lucia ser sin bestraffning som en belöning.

- Gud *Lyser upp. Oh, fluffa moln! Den idén är ju jättebra! Väcker Lucia som attackerar luften framför sig, där Gud stod innan hon blev fryst.*
- Lucia *Vart tog han vägen nånstans?*
- Gud *Lucia, nu har jag, Klas Gud, bestämt att du ska få en andra chans. Säg så det rimmar på nånstans.
Du ska styra över underjorden.*
- Lucia *Ilsket. Jag ska minsann inte... byter till positivt tonläge. Styra? inser att det är ett bra förslag.*
- Gud *Ja underjorden verkar så dötrist och tråkig och dötrist och alldeles, alldeles... helvetisk. Ta den du. Som askungen.
Och eftersom du syndar genom att inte tycka som jag gör, ska *alla* som syndar komma till dig när dom dör.
Så underjorden får du av mig, Klas Gud.*
- Lucia *Utbrister. Mohahaha, nu blir det hårda bud!
Äntligen får jag bestämma över min egen domän.
Det blir ett varmt mottagande för alla som kommer dithän.
Nu jävlar! *Går ut genom helvetes port som precis rullats in på scen.**

syn 3:14

På scen: Eva, Adam, Gud, Gabriel

Prylar: Gabriels skrivattiraljer, Bibelomslag

Sceninnehåll: Det måste tydligt framgå att det nu är Gabriel som blir Guds "bitch" som kommer att få göra alla små förnedrande sysslor istället för Lucia.

Adam och Eva står i bakgrunden och är nöjda.

- Gud Klas-Gud som "Herre gud" vad jag är smart.
Denna stund måste förevigas så klart.
Ropar in Gabriel, men inte som han tidigare kallat på Lucia. Gabriel!
- Gabriel *Kommer in. Vad ska du tvinga mig att skriva, ska min konstnärssjäl få sin dödskyss?*
- Gud Jag har skickat Lucia åt helvete alldeles nyss.
- Gabriel *Glatt. Ja där hör hon ju hemma, så det sätter jag gärna på pränt.
Tittar på Adam och Eva som står och kramas i bakgrunden. Har du lyft klosterlöftena eller vad har hänt?*
- Gud Jo dom hittade min instruktionsboähhh...
*Gud kommer på sig själv. Han vill inte att det ska stå att han har en instruktionsbok och hittar därför på följande förklaring.
Jag menar såhär: Eva åt av äpplet... och så åt Adam... så jag förvisade dom från Eden sen!
Nu har jag fullbordat skapelsen.*
- Gabriel *Glad, upprymd. Lucia är fördriven och skapelsen är komplett.
Boken är färdigskriven och omslaget har jag förberett. Håller upp ett bibelomslag där det tydligt går att utläsa "Bibeln".
Äntligen kan jag ägna all min tid åt att skapa äkta konst med stor ångest!
Gud har under tiden synat sina naglar och kläder.*
- Gud *På samma sätt som han brukade ropa på Lucia. Gabriel! Klappar händerna precis som han gjort mot Lucia genom hela spexet.
Min hygien får inte försakas!
Naglarna måste filas och armhålorna rakas
Sedan måste vi få fason på min nästa klädkollektion.*
- Gabriel *Ångestladdat. Neeeeeeeeej!*

Slutlåt

Lucia ska ha ett klädbyte till slutlåten, hon ska se ut som faan, med horn och svans. Det ska stå Lucifer på hennes tröja.